Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Haftalık Siyasi Gazete

Gerçek

SAYI 159
18 ŞUBAT 1980
PAZARTESİ
10 LİRA

Burjuva partilerinin hiç birinin seçmen önüne çıkacak yüzü yok

Erken seçime evet!

● Adalet Partisi CHP ve MSP'nin seçimlere gitmeye cesaret edemeyeceğine güvenerek blöf yapıyor. Gerçekten de MSP ve CHP «kurullarımıza götüreceğiz» sözleriyle meseleyi geçiştirdiler.

Geçtiğimiz hafta erken genel seçimler konusu burjuva partileri arasında karşılıklı blöfleşme konusu oldu. Aslında burjuva partilerinden hiçbirisi seçmenin karşısına çıkacak yüze sahip değildir. Bu yüzden birbirlerine seçim şantajı yaparlarken aslında seçime gitmeye çok zorda kalmazlarsa niyetli değiller. Nitekim AP, CHP ve MSP arasında seçim konusundaki tartışma bunu açıkça ortaya çıkardı. MSP ve CHP'ye, AP'nin «buyrun millete gidelim» diye davet çıkarması üzerine, bu partiler «kurullarımıza götürmedik meseleyi» diyerek yan çizdiler. Adalet Partisi bunun böyle olacağını biliyordu. Çünkü CHP ve MSP henüz AP'nin yeterince yıprandığı kanaatinde değillerdir. Böyle olsa bile seçmenin tekrar kendi partilerine

Devamı s. 5, sü. 4'de

Gerçek altı sayfa

GERÇEK, geçen iki hafta yayınını küçük boy olarak sürdürdü. Daha önce de büyük boy dört sayfa olarak yayınlanmıştı. Bu durum kâğıt sorunuyla ilgili emrivakilerden kaynaklanıyor ve arzu etmediğimiz geçici çözüm yollarını teşkil ediyordu.

Bobin kâğıt bulmada geçmişe kıyasla bir nebze daha elverişli koşulların ortaya çıkması, okunması daha kolay bir gazeteyi hazırlama olanağını doğurdu. Bu hafta GERÇEK altı büyük sayfa olarak yayınlandı. Niyetimiz birkaç hafta daha böyle yayınlanmak ve kâğıt bulma olanakları daha gelişirse tekrar sekiz büyük boy sayfa olarak yayınımızı sürdürmek. Gazetemizin boyutlarıyla dışımızdaki koşullar nedeniyle oynamak zorunda kalışımızı okuyucunun hoşgöreceğini umuyoruz.

Faşizmin ve gericiliğin planlarını bozmak için, İş-Ekmek-Hürriyet için...

ÇARE ‹BİRLİK›TE

● Maceracı grupların» ya dükkanınızı kapatırsınız, ya da burayı bombalarız tehditleriyle esnafı zorla protesto eylemlerine itmesi gericiliğin arayıp da bulamadığı sonuçlar doğuruyor.

● Bilimsel sosyalist hareketin yörüngesinde Demokratik Birliği platformu süratle toplanmalı, her düzeyde birlik mutlaka sağlanmalıdır.

Tariş'te sergilenen askeri operasyonun sorumlusu Demirel'dir.

MSP destekli AP-MHP iktidarının Tariş'i faşistleştirme operasyonu gelişiyor; güvenlik kuvvetleri Tariş'i «fethettiler». Şimdi bu fetih sırasında gözaltına alınan işçilerin en ileri unsurları uzun bir süre içerde tutularak önümüzdeki günlerde faşistler Tariş'e yerleştirilmeye başlanacak, serbest bırakılanlar tekrar işe alınmayacak ve faşistlere karşı işçilerin öndersiz kalması garantiye alınacak. Böylece faşist-gerici ittifakının emekçi kitlelere topyekün saldırısı önemli bir mevzi kazanmış olacak! İktidar bir yandan Tariş işçilerini işsizliğe ve yoksulluğa mahkum ediyor, bir yandan da buna karşı direnen işçileri kamuoyuna «milyonluk tesisleri işgal eden, çalışmaz hale getiren-

Devamı s. 5, sü 3'de

● Faşizm ve gericilik kitleleri işsizlik ve yoksulluğu iterken bir yandan da onların direnmelerini «anarşi» diye tanıtıyor;

Kepenk indirtme Zorbalığı Burjuvazinin Değirmenine Su Taşıyor

Yazısı 2. sayfada

Katsayı masalı yine sahnede!

● Katsayının 25'e çıkması ile en düşük maaşlı memurun eline geçecek 1500 lira hiçbir şeye yaramayacak.

Adalet Partisi'nin getirdiği zamlarla hayatı çekilmez hale getirmesinin ardından daha da yoksullaşacak olan kitlelere bir elma şekeri vermek gerekiyordu. Adalet Partisi ne zaman uygulanacağı, nasıl uygulanacağı belirsiz bir «eşel mobil» masalıyla bu elma şekerini sağlayabileceğini planlıyordu. Buna göre güya enflasyonun götürdüğü oranda ücret ve maaş zamları yapılacaktı. Bir anlamda ücretleri dondurmaya yarayacak bu yöntem kurnazca bir yöntemdi çünkü enflasyon çalışanların ekmeğini küçültecek tam bu sırada maaş ve ücretlere bir miktar zam yapılarak ekmek büyütülmüş gibi gösterilecek ama süregiden enflasyon tekrar bu ekmeği yiyip bitirmesini sürdürecekti.

Şimdi Adalet Partisini

Devamı s. 5, sü. 6'da

TSİP: Asıl «burnu sürtecek» olanlar Türkiye'yi bir ABD'ye, bir Brezilya'ya çevirmek isteyenlerdir

● «İşçiler, demokrasiyi savunan güçler, bu gidişe izin vermeyecek ve oyuna gelmeyeceklerdir. Onlar en geniş yığınlar halinde Anayasal ve demokratik haklarına sahip çıkacaklar. Demirel'in şiddet ve sindirme girişimlerine direnecekler, maceracı yöntemlere rağbet etmeden dayanışmalı ve örgütlü mücadeleyi sürdüreceklerdir.»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu tarafından yapılan açıklamada, Tariş'in faşistleştirilmesi operasyonuyla Demirel'in hem demokratik hak ve özgürlüklerin başsavunucusu işçileri sindirmek, hem de olup bitenleri bahane ederek İzmir'de

Devamı s. 5, sü 5'de

Yasalar «kan dökmek» hakkını kimseye vermemiştir

Gazetelerin yazdığına göre Genel Kurmay Başkanı «Kan dökmeyi göze alsak bunları 1 ayda hallederiz» demiş. Silâhlı kuvvetlerin başında bulunan bir kişinin bu sözleri söylemesi hukuk ve demokrasi açısından son derece vahimdir. Genel Kurmay Başkanı bu sözleri ederken acaba en temel hukuk kurallarını ihlâl ettiğinin farkında mıdır? Bir kimsenin silahlı kuvvetlerin başında olması ona «kan dökmek» hakkını verir mi? Suçlar ve suçlular için dahi olsa, «kan dökme» yetkisi veren

Devamı s. 5, sü. 3'de

DİSK'in 13.yılı kutlandı

● DİSK'in kuruluş yıldönümü toplantısına bir mesaj gönderen A. Kaçmaz, «Halk güçlerinin biraraya gelmeleri ve topluca demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmaları için elverişli şartların ve olumlu gelişmelerin olduğu günümüzde, DİSK de bu konuda kendisine düşen yapıcı ve birleştirici girişimlere hız vermekle yükümlüdür» dedi.

● Kaçmaz: «Türkiye Sosyalist İşçi Partisi böyle bir demokratik birliğin oluşturulması için vargücünü seferber etmiştir. Partimiz DİSK'i DİSK'li sendikaları ve işçileri Demokratik Birliğin inşasına hız vermeye çağırmaktadır.»

DİSK'in 13. kuruluş yıldönümü 13 Şubat günü Spor ve Sergi Sarayında kutlandı. DİSK Temsilciler Meclisi Toplantısı ile aynı günde yapılan kutlama törenine beş bini aşkın temsilci ve davetli katıldı.

DSF, Kıbrıs, Irak ve Polonyalı sendika temsilcilerinin de katıldığı toplantıda zamanın kısıtlı olması nedeni ile sadece Kıbrıs İşçi Sendikaları Konfederasyonu (POE) temsilcisine söz verildi. POE temsilcisinin yaptığı kısa konuşma uzun süre alkışlandı. Kıbrıs Türk Kesimindeki DEV-SEN temsilcisi ile POE temsilcilerinin yana yana oturmaları halkların kardeşliğinin simgelenmesiydi.

Toplantının başlamasından bir süre sonra salona giren Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen'in serbest bırakılan yöneticileri geniş bir kalabalık tarafından uzun süre alkışlandı.

Salondaki slogan yarışma-

Devamı s. 5, sü. 1'de

Gerçek Durum

DİSK ve Demokratik Birlik

Emekçi kitleler son derece somut saldırı ve tehlikelerle karşı karşıya bulunmaktadırlar. Tekelci burjuvazi ekonomik açmazın mali ve siyasi külfetini emekçi sınıf ve tabakaların sırtına yıkabilmek için bütün yolları deniyor ve deniyecek Tekelci sermaye kendi sınıf çıkarının baskıcı siyasî çözümlerle olan mantıki bağlantısını da kuruyor. «Başka çaremiz yoktur» diye her vurgulayışında, emekçi kitlelere ekonomik çözüm olarak açlığı ve yoksulluğu, siyasi çözüm diye de faşizmi dayatıyor.

Kitlelerin acil çıkarları ve ivedi görevleri, en az, maruz kaldıkları saldırı kadar somuttur. Emekçileri açlığın sınırına iten zamlardan, süngülü yönetim hesaplarına kadar uzanan tekelci mizansen, en geniş emekçi kitleler tarafından kazanır hale gelmiştir. Yaygın toplumsal hoşnutsuzluğun zaptedilemez boyutu ve yer yer kendini açığa vurması bunu gösteriyor.

İşte bu noktada sosyal muhalefetin diri ve öncü güçlerine acil görevler düşmektedir. Kendiliğinden ve merkezi organizatörlükten yoksun bir mücadele, kitlelerin acil ve demokratik çıkarlarını güvence altına almaya yetmeyecektir. Yetmediği, bilimin ve pratiğin göstergeleriyle sabittir. Kendiliğinden tepkileri ve çıkışları örgütlü bir emekçi halk hareketine dönüştürmekten başka çıkar yol yoktur.

Bu nedenle, sosyal muhalefetin örgütlü güçleri «ayrı baş çekme» heves ve eğilimlerini terketmiş olmalıdırlar. Başta işçi sınıfı olmak üzere, toplumun tüm emekçi güçlerinin, demokratik bir zeminde derlenip toparlanmaları sağlanmalıdır. Sosyalist ve devrimci-demokratik siyasi güçlerin varolan toplumsal etkinliği bu toparlanışa hizmet ve öncülük etme yönünde kullanılmalıdır.

O halde acil görev, siyasal işbirliğinin ortaya çıkmış çekirdeğini güçlendirmek ve bunu demokratik platformda, daha da genişleterek somutlamaktır. Başka bir deyişle, demokrasi mücadelesinin mümkün olan en geniş güçlerini Demokratik Platform çatısı altına toplamaktır. Bu platform, serma-

Devamı s. 5, sü. 7'de

TSİP İzmir'de Demokratik Hak ve Özgürlükler Toplantısı düzenledi

TSİP tarafından yurt çapında düzenlenen toplantılardan biri geçtiğimiz hafta İzmir'de yapıldı.

Toplantı Faşizmin ne olduğunu anlatan üç kişilik bir konuşmacı grubunun sunduğu metinle başladı. Daha sonra kürsüye çağrılan TSİP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Tektaş Ağaoğlu, konuşmaya başlamadan önce salonda «Antifaşist cephe için ileri» ve «Şan Olsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisine» sloganları uzun bir süre devam etti.

Tektaş Ağaoğlu konuşmasında içinde bulunduğumuz duruma değinerek İş-Ekmek-Hürriyet yolunda mücadelenin önemini vurgulayarak «egemen güçlerin he-

Devamı s. 5, sü. 1'de

● Toplantıda bir konuşma yapan T. Ağaoğlu, «partimin anti-faşist cephenin örülmesi yolunda dün olduğu gibi bugün de üzerine düşeni en iyi şekilde yerine getirecektir» dedi.

gedik

Türkeş: «Hitler'i iktidara getiren batı demokrasisidir» diye yazıyor.

Bak hele...

Batı'ya, özellikle de Amerikancılığa özenmesinin sebebi bu imiş meğer. Demokrasiden vazgeçmiş olsa bile batı'dan vazgeçmemiş.

taşı

Basın-İş Genel Kurulu yapıldı

DİSK'e bağlı Basın-İş Sendikasının genel kurulu geçtiğimiz hafta yapıldı. 9-11 Şubat tarihleri arasında DİSK konferans salonunda yapılan genel kurulun Basın-İş Sendikasının altmış yılı aşkın mücadeleci geçmişi ve DİSK'in kurucu üyeliği gibi seçkin yeri açısından hiç de olumlu olmadığını söylemek yerinde bir tesbit sayılmalıdır.

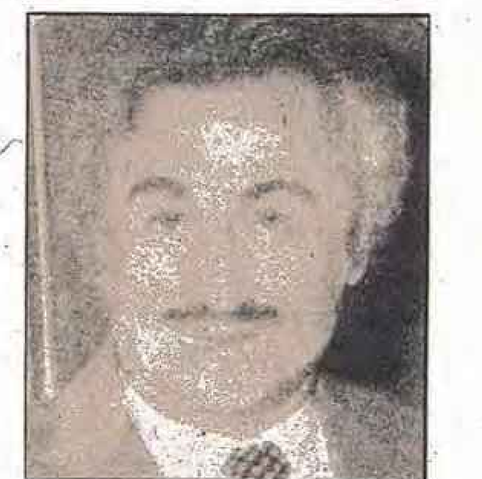
Basın Sanayii kesimindeki yoğunlaşma bu alandaki işçi ve büyük işyeri sayısının hızla artması karşısında sendikanın örgütlenme düzeyinin beş yıla yakın bir zamandan beri statik bir noktada bulunması, objektif olarak nisbi bir gerilemeyi izah etmektedir. Kuşkusuz, basın tekellerinin DİSK mahreçli Basın-İş karşısında Türk-İş'e bağlı TGS ve Basın-İş Sendikalarına göz kırptıkları doğrudur ancak Basın-İş Sendikasının örgütlenme düzeyinin bu derece statik kalmasını yalnız bununla izah etmek mümkün değildir. Bunda Basın-İş Sendikasının kendisini daima «tek ve değişmez yöneticisi» gören «şeflik»le sendikayı yönetmeye çalışan Genel Başkanının da çok önemli rolü vardır. Çeşitli kongre oyunları ile bir sendikanın, gerilemesine, cılızlaşmasına, sınıf sendikacılığından uzaklaşmasına rağmen belli bir süre «değişmez Genel Başkan» olarak kalmak mümkündür. Ancak, bunun işçi sınıfının ekonomik demokratik mücadelesinde uygulanan hiç de iyi miras bırakan bir yöntem olmadığı açıktır.

Genel Kurulda sendikanın sınıf ve kitle sendikacılığı ve

Devamı s. 5, sü 5'de

Emekçileri Açlığa Mahkum Eden

Burjuvazi gerçek yüzünü açığa vuruyor

Banker Kastelli, «Yaşasın vurgun» diyor!...

TRT'nin reklamlarında, bir ara, seyircilere «Milyoner olun!» tavsiyesinden geçilmiyordu. Şu sıralarda da kendi kendini bu zamanda «banker» ilân eden birisi ekranlarda sık sık adını geçirip «tasarruf» sahiplerine spekülatif kazançlar vaadediyor. Dileyeni kısa yoldan milyoner yapmanın yolunu yordamını en iyi kendisinin bildiğini söylüyor.

Aynı TRT'nin haber bültenlerinde hükümetin başının ve sair efradının halkı fedakârlığa çağırdığı ve «Başka çare var mıydı?» diyerek açıkça çaresizlik beyan ettiği bir zamanda bu «banker» bilmem ne'nin böyle bir çağrıyla ortaya çıkması doğrusu ilginç! Ama adamın kendisinin nasıl milyoner olduğunu kendi ağzından öğrenince, aynı zamanda eğlenceli de oluyor.

Adam 27 Mayıs sonrasında piyasaya adamlar çıkartıp üç dört gün içinde bir milyon liralık Hürriyet Tahvili toplatmış, Bunları, o dönem Ordudan toptan tensi-

Devamı s. 5, sü. 5'de

Van'da baskı ve terör artıyor

● TSİP GYK üyesi ve Van İl Başkanı Cemil Fazlı baskıları kınadı.

TSİP GYK üyesi ve Van il başkanı basına yaptığı açıklamada, 3. MC'nin iş başına gelmesiyle birlikte hayat hergün biraz daha çekilmez hale gelirken ekonomik ve demokratik haklar gasp edilmektedir» dedi.

Devamı s. 5, sü. 5'de

Kim Bu Adam? Neyin Nesi?

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) gibi birtakım işveren örgütlerinin sözcüleri, AP rümuzlu siyasi azınlık şirketinin cesaretle giriştiği «böyük ıslahat» hareketi üzerine ileri geri görüşleriyle kamuoyunu «tenvir»e kendilerini görevli tayin ettiler. Adamlar kendi dar, azınlık çıkarlarının sözcülüğünü ve savunmasını yapmakla kalsalar yine iyi. Oysa tutup bir de ülkeye, ülke siyasetine nizamat vermeye kalkıyorlar. Halk düşmanı, yabancı sermaye uydusu çıkarlarını savunmaya, geliştirmeye uğraşırken «ülkenin ve halkın çıkarı» adına konuşuyorlar.

Bu kadar da küstahlar!

Ülkenin ve halkın çıkarı adına konuşmak size mi kaldı? Halkın bir gecede uğradığı soygunu «kurtuluş» reçetesi ilân eden siz değil misiniz? Ve «Yangın var!» vaveylasıyla milletin burnunu sıkıp boğazından aşağı akıttığı ilâcı SULFATA olduğunu söyleyen de, cesaretini öve öve bitiremediğiniz S. Demirel ve şürekâsı değil mi? Bu ne gözü kara, kendini bilmez pervasızlıktır?

TRT'nin yeni parlak idarecileri ikide bir bu hayları devalüe edilmiş haberlerin baş köşesine buyur edi-

Devamı s. 5, sü. 2'de

Kepenk İndirtme Zorbalığı, Burjuvazinin Değirmenine Su Taşıyor

GERÇEK

«Kepenk indirtme» son günlerin moda «eylemi» oldu. Serüvenci bazı gruplara mensup gençler, küçük esnafın dükkânını dolaşıp «kepenklerin indirilmesini» istiyorlar. Çağrıya uymayanların «özel usullerle» cezalandırılacağını belirtiyorlar.

Faşizm zaten Türkiye'de belli bir yılgınlık ortamı yaratmayı başarmıştır. Bunun da etkisiyle küçük esnaf, korkuya kapılıyor ve dükkânını açmıyor. Böylece esnaf, maceracı grupların «çağrısına» uyarak «boykot» eylemine katılmış oluyor!

Aslında olan «boykot» falan değildir. Zorbalık araçlarının ve yöntemlerinin «devrimcilik» adına kullanılmasıdır. Elde edilen sonuç da başarı değildir. Egemen sınıf baskılarının kitleler üzerinde yarattığı etkilerin bir bölümüne ortak olmak, bundan pay almaktır.

Zor ve zorbalık kapitalizmin varoluş biçimidir. İşçi sınıfı zorbalıktan yana değildir. Emekçi sınıflar, burjuvazinin ve gericiliğin zorbalığı karşısında, kendilerini ve çıkarlarını savunmaktan öte zor araçlarına ve yöntemlerine itibar etmezler. O halde, küçük burjuva grupların yarattığı terör, gerek demokrasi mücadelesi, gerekse devrimci hedefler açısından sakattır, zararlıdır, burjuvazinin ekmeğine yağ sürmektir.

Birincisi, dükkânını kapatmaya zorlanan küçük esnaf tekelci kapitalizm altındadır. Dükkânını kapattığı sürece günlük ekmeğinden ve çıkarından koparılmaktadır. Halbuki, günümüzün ekonomik koşulları altında bu kesim, günlük çıkarlarını bile koruyamaz hale gelmiştir. Tekelci sermayenin önünde ezildiği için derin bir öfke duymaktadır. Bu öfke, sosyal muhalefeti güçlendiren bir olgudur. Yani küçük esnaf, işçi sınıfının yakın hedefleri açısından bir müttefiktir.

Dünyaın hiç bir ülkesinde, devrimci bir hareket, halk yığınlarını yanına çekmek için zorbalığa başvurmamıştır. Şiddeti «dost ve müttefik» kazanmanın bir yolu olarak görmemiştir. Esasen şiddet, devrimci amaçlar için kullanılsa da, müttefik unsurlara yöneltilmez.

Öte yandan, bir ayağıyla mülkiyet alanında yer alan, bu özelliğiyle zaten gericiliğin istismarına açık olan esnaf tabakası zorbaca yöntemlerle emekçi halk hareketinin saflarına çekilemez. Maceracı gençlik gruplarının uyguladığı zorbalık yöntemleri faşistlerin yarattığı terör ve yılgınlık havasıyla bütünleştiğinde, bu kesimlerin sindirilmesine hizmet eder. Halbuki yine aynı kesimler, güncel hedefleri bakımından tekelci burjuvaziye karşıdırlar. Bu özellikleri onların en duyarlı yanıdır. Tekelcilerle olan çelişkileri yüzünden mülksüzleşmenin eşiğine dayanmış bu katmanları emekçi sınıf mücadelesine kazanmak her zaman mümkündür.

İşte bu ikili yönü yüzünden küçük esnaf, kendisine yönelik zorbalık yöntemleri karşısında gericiliğin istismar alanına düşmektedir. Daha da kötü olanı, yapılanların «devrimcilik» adına yapılması ve bizzat burjuvazi tarafından da böyle gösterilmesidir. Böyle olunca da bu kararsız toplum kesimleri arasında anti-komünizm güçlenebilmektedir.

Öte yandan, demokrasi mücadelesi burjuvazinin elindeki araçları işlemez hale getirmek zorundadır. Tersine, ona yeni saldırı araçları ikram eden eylem türleri, her şeyden önce emekçi sınıf mücadelesine zarar verir. Ağır baskı yasalarıyla yetinmeyen tekelciler, faşist bir yönetimin hesabı içindedirler. Onların bu hesabını boşa çıkarmak, ancak onların karşısına mümkün olan en geniş güçleri çıkarmakla mümkün olacaktır. Faşizm tehlikesinin sınıfsal kaynağı tekellerdir ve tekellere karşı olan toplum kesimleri anti-faşist mücadelenin doğal sınıf güçleridir.

Küçük esnafın devrimci hareketleri desteklediği çok görülmüştür. Örneğin Tahran'da küçük esnaf, devrimci kitle hareketlerinin içinde yer almış, dükkânlarını kapatarak halk hareketine güç katmıştır. Ama bunu tehdit ve zorbalık altında değil, kendi rızası ve inancıyla yapmıştır.

Kitlelerin bugün içinde bulunduğu zor ekonomik ve siyasi koşullarda küçük esnaf, diğer emekçi sınıflar gibi hoşnutsuzluğunu açığa vurma aşamasındadır. Bu kendiliğinden eğilimli, tutarlı bir anti-faşist politika emekçi sınıf mücadelesi yararına kullanabilir. Küçük burjuva görüş ve yöntem, kitlelerin devrimci öfkesini çar-çur etmeye ve kararsız toplum kesimlerini burjuvazinin safına itmeye yarar.

Sınıf mücadelesinin «artık tartışılmaz» hale gelmiş doğruları bunlardır. Ama küçük burjuvazinin iflâh olmaz sapıklığını da görmek gerekir. O, «boykot» politikasını zor yoluyla kabul ettirebileceğine inanır. Seçimleri «boykot» etmiştir ama katılmayan kitlelerin sandığa giden yolunu zorbalıkla kesmek istemiştir. Cumhuriyet Gazetesini «boykot» etmiştir ama, gazete satıcılarına saldırmıştır. Faşizme karşı «barikatlar» kurmayı düşlemiştir ama yanında, oldukça iyi duman çıkaran «Lassa» lastiklerinden başka kimseyi bulamamıştır. Kısacası devrimcilik diye yaptığı şeyler bilimsel sosyalist literatüre hep (« ») içinde yanılmıştır. Küçük burjuva bundan rahatsız da değildir. Çünkü kendi adını yine kendisi koymaktadır. «Korsan»!... Yaptığı eylemlere de «korsan eylem» adını takmıştır. Korsanlık ise, eşkiyalığın deryada yapılanıdır. Yapanı «derya içre yalnız koyar»!

Böyle Başa ...

A. Hamdi KARSU

«İşverenlerin» en karanlık emelleri olan kesimine mensup biri olan Halit Narin, işçi sınıfımızın direnişini, «çalıştırma hakkına karşı girişilmiş bir saldırı» olarak niteliyor. Tariş'te, Tekel fabrikalarında, Antbirlik'te işçiler, işyerlerinin faşistleştirilmesine karşı topluca mücadele etmektedirler. Geri çekilmeye, teslim olmaya yanaşmayan işçilerin bu «cüretini» çok bulan Narin, «çalıştırma özgürlüğünün» zedelendiği inancındadır.

Narin'in bu değerlendirmesi doğru olabilir mi? Çünkü direnen işçiler, çalışmak istemektedirler. Yani, işten atılmaya karşı mücadele yürütmektedirler. O halde, işçilerin bu mücadelesi, Narin'in «çalıştırma özgürlüğünü» hedef almış değildir.

Ayrıca «fabrikaların çalışmak için olduğunu» sermayenin başbakan olmuş bir sözcüsü çok kez dile getirmiştir. Fabrikalarda «çalışmak için» bulunan işçiler işgüçlerini satmak ve sömürülmek istiyorlar! Demek ki Narin'in akıl yürütmesi yanlıştır. Narin'in «çalıştırma özgürlüğüne» işçiler boyun eğmişlerdir!

Burada akla gelen şudur: Narin kendinde «çalıştırma özgürlüğü» ve hakkı görmektedir. Ama, aynı zaman da «çalıştırmama özgürlüğü» bulunduğuna da inanıyor. «İster çalıştırırım, istersem çalıştırmam, ya da dilediğimi çalıştırırım» demeye getirmektedir. Yani, kendinde, bütün iş dünyası yasallığını hiçe sayma gücünü bulmaktadır.

Narin'in babasının çiftliği olan bir ülke düşünsek bile, oun arzularının bu kapsamda gerçeklezmesi mümkün değildir. Ve zaten o, bu ülkenin, babasının çiftliği haline getirilmesi için gerekli olanların yapılmasını öteden beri istemektedir. Türkiye'nin bir Güney Kore haline getirilmesi, Narin'in rüyalarından biridir. Bu ülkenin nasıl da bir «işveren cenneti» olduğunu ballandıra ballandıra anlatır. Güney Kore'de işçilerin yemeden yaşayabildiklerinden stayişle sözeder. Türkiye'de de işçilerin bu örneği izlemesini savunur!

«Çalıştırma» ve «çalıştırmama özgürlüğüne» bir arada sahip olmak istiyen bir başka burjuvazi bulmak hayli zordur. Bizim burjuvazimiz, hâlâ daha, uşaklık yaptığı çiftliğin arka bahçesinde otlamaktadır. İşçilerin «ensesinde boza pişirmek» için kendi ensesinin oldukça yağlı olması gerektiğini unutan Türk burjuvazisi, bu kadar çıplak düşüncelidir. «Adem babanın» bile ayıbını gizlemek için «incir yaprağına» sarıldığı düşünülürse, işçi sınıfımızın buna bile gerek duymayan bir hayasız sınıfla başa çıkmak zorunda olduğu görülebilir.

Uzağa gitmiyelim. Daha dün bir başbakan «burunlarını sürteceğiz» diyerek işçi sınıfına açıkça meydan okumuştur. Bu bir «dolmuş kabadayısı» ağzıdır ve burjuvamızın sınıf olgunluğuna tekabül etmektedir

«Burjuvaziden başka ne beklenir ki?» diye sormamak gerekir. Bizim burjuvamızın hassas noktaları ve düşkünlükleri iyi bilinmelidir. Çünkü mülk düşkünlüğünün bu denli ilkel yollardan açığa vurulması, burjuva sınıf egemenliğine ek olarak, işveren despotizmine ve şaşkınlığına da işaret eder. İşçi sınıfı bütün bunları bilmek ve bu sınıf düşmanının en hassas noktalarına yönelmek zorundadır. Mülksüzleştireceği sınıf işte bu sınıftır!

Sınıf mücadelesi, sadece işçi sınıfının niyetine göre yürümez. Burjuvazinin niteliği de burada önemli rol oynar. Türkiye'de bu nitelik, en küçük bir hak alma eyleminde bile burjuva kudurganlığı olarak kendini gösteriyor. Dişleri sökülecek ve «halledilecek» olan bu sınıfın karşısına, en güçlü sınıf silahlarıyla çıkılmalıdır.

İŞTE KAPİTALİZM

Yine hayat pahalılığı, işsizlik, yeni baskılar

Kalkınma hızı düşecek, enflasyon hızlanacak, işsizler artacak. Ortak Pazar (AET) Ekonomik Komisyonu, gelişmiş kapitalist ülkeler olan üyeleri için 1980 yılını böyle değerlendiriyor. Bu durumun emperyalizme bağımlı geri ülkelere daha da katmerli yansıyacağı kuşkusuz.

Hayat pahalılığı, işsizlik, yaşama ve çalışma koşullarının ağırlaşması kapitalizmin işçilere, emekçilere armağanı. Örtbas edilecek hali olmayan bu kötülükler artık «ekonominin gereği», «kalkınmanın şartı» vb. şekilde anlatılmaya çalışılıyor. Sosyalist ülkelerde işsizlik, hayat pahalılığının söz konusu olmadığı belirtilince de «hür dünya» masalına sarılıyorlar çaresizlikle. Bizim de radyo ve TV'den sık sık işittiğimiz gibi, «tercihimizi hür rejim» için yapmışsak, bunlara katlanmak zorunda olduğumuz söyleniyor.

Bir avuç sömürücünün geniş emekçi yığınları alabildiğine sömürme özgürlüğüne sahip olduğu «hür rejim»de, sıkıntıları işçiler, emekçiler çekiyor. İşsiz, ekmeksiz kalan emekçiler. Hürriyetten yararlanan ise bir avuç sömürücü.

Kapitalizmin 1980'de de işçilere, emekçilere işsizlik, hayat pahalılığı, baskılardan başka vadedeceği bir şey yok.

Kars Genel-İş Şube Başkanı, gözaltına alındı

TSİP Merkez ilçe yönetim kurulu üyesi ve Genel-İş Kars Şube başkanı Ercan Soykan, 2 şubat 1980 günü gerekçe gösterilmeden polisçe gözaltına alındı. AP azınlık hükümetinin kurulduğundan bu yana gerekse Kars'a özellikle tayin edilen Pol-Bir'li MHP yanlısı polisler aracılığı ile ilericileri, yurtseverleri ve sosyalistleri yıldırma girişimleri sürdürülüyor. Faşist cinayet şebekelerinin örgütlenme olanağını bulamadığı bu kentimizde azınlık hükümeti bu tür oyunlar tezgahlamaya başladı. Bir süre önce yapılan Kars Genel-İş Şube Kongresinde başkanlığa seçilen Soykan'ın gözaltına alınması da bu oyunun bir parçasıdır. Polis, birçok ilerici ve yurtseverin evlerini gerekçesiz aramakta ve bunları em niyete götürmektedir.

Genel-İş Kars Şubesi kongresinde sosyalistlerin etkinliği, yerel gerici güçleri son derece ürkütmüştür. Geniş katılımın olduğu kongrede seçimlere üç liste girmişti. Demokratik Merkeziyetçilerin ezici bir çoğunlukla yönetime geldikleri kongrede Ercan Soykan şube başkanlığına, Kurban Ülgez şube sekreterliğine, Nuri Geçgili de şube eğitim sekreterliğine seçilmişti. Kongrede Demokratik Merkeziyetçilerin listesi 290 oy alırken, sosyalizm düşmanı Mao'cuların listesi 22, milliyetçi bir grubun listesi de 25 oy almıştı.

Sivas DSİ'de Faşist Baskılar Yoğunlaşıyor

Demirel hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra emekçilere yönelik olarak Türkiye genelinde başlatılan saldırılar Sivas DSİ işyerlerinde de yoğunlaştırılmıştır.

DSİ XIX. Bölge Müdürlüğünü fiilen yürütmeye başlayan kişiler, Sarı Tes-İş ile birlikte işyerlerinde yeni oyunlar tezgahlamaktadırlar.

Vali ve Emniyet Müdürünün de işbirliği ile işyerindeki ilerici teknik elemanlara ve işçilere baskılar yapılmaktadır. Faşist ve polis işgali altında olan işyerinde en doğal yasal haklar çiğnenmekte, toplu işten çıkarmalara gidilmektedir.

İşçileri ve diğer çalışanları yıldırmak amacıyla 1.2.1980 günü şimdiye dek eşi görülmemiş bir biçimde XIX. Bölge eski müdürü Mehmet Paçacı, Şube Baş mühendisi Fuat Atalay, İdari İşler Amiri Hasan Gerçek, TMMOB işyeri temsilcisi Harita Mühendisi H. Ersan Bekçi, Şube Makina İkmal Şefi Fahri Arıkan, İdari İşler Şefi Tacettin Aydın, Jeoloji Mühendisi Ömer Uman'ın evleri basılarak aranmıştır. Aramalarda hiçbir suç unsuru bulunamamasına rağmen bu kişiler 28 saat göz altında tutulmuşlar ve insanlık dışı davranışlara maruz bırakılmışlardır.

Bütün bu baskı ve saldırılar demokrasi güçlerini yıldıramayacaktır. Yasadışı uygulamaların hesabı tek tek sorulacaktır.

K. MARAŞ DAVASINDA GÖREV ALAN ILERICİ AVUKATLAR KATLEDİLIYOR

K. Maraş katliamı davasında, katledilen yurttaşların yakınlarının avukatlığını yapması nedeniyle faşistlerce ağır yaralanan Hasan Kaplan'dan sonra, TÖB-DER Bölge avukatı Halil Sıtkı Güllüoğlu da faşistlerce katledildi.

Adana'da TÖB-DER bölge avukatı olarak yıllardır görev yapan ve sıkıyönetim mahkemelerinde ilericilerin dâvâlarına girdiği bilinen Güllüoğlu, K. Maraş davalarında da mağdurların savunmasıı yapıyordu. Faşistlerin kendisini bu nedenle hedef seçtiği aşikâr olan Halil Sıtkı Güllüoğlu'nun katledilmesi ilericiler arasında geniş tepkilere yol açtı.

Tektaş Ağaoğlu Bakış

Bakanın Umudu Çocuklar!

Perşembe akşamı Televizyonda yapılan «Basın Toplantısı» programı baştaki azınlık iktidarının tıynetini ve meşrebini kitlelere açıkça göstermesi bakımından yararlı olmadı mı dersiniz?

Azınlık iktidarının Maliye Bakanı lâfın altında kalmama kavgasından başarılı çıktığı zehabıyla TV stüdyosundan ayrılmış olabilir, ama azınlık iktidarı olarak milyonlarca yurtdaşa nasıl «hizmet» verdiklerini anlatmaya çalışırken gözlerindeki yorgun hüznü saklayıp saklayamadığını eve döndüğünde sayın eşine ve çocuklarına sorduysa eğer, acaba ne cevap almıştır?

Milletin gözünün içine baka baka böylesine gerçek dışı beyanlarda bulunmak ve her gerçeği çarpıtmak zorunda kalınca insanın gözüne böylesine zavallı bir ifadenin çökmesi kaçınılmazdır. Bunu azınlık iktidarın başının basın toplantılarında bile izlemek mümkün olduktan sonra..!

Bakan, «hizmet»lerini millete anlatmak, ağır ekonomik bunalıma son vermek için yaptıklarının yegâne «çare» olduğunu kendince ispat edebilmek için çok dil döktü, çok lâf etti. Lâkin şu sorunun cevabını bir türlü vermedi: «Bunalımı atlatabilmek, 'aydınlık günlere çıkabilmek' için milletçe ağır yük altına girmek zorundayız diyorsunuz. Aldığımız tedbirler yeni yükler getiriyor, doğrudur diyorsunuz. Peki, niçin aldığınız tedbirlerden milyonlarca emekçi şikayetçi de bir avuç özel sektör temsilcisi hoşnut?»

Bakan bu sorunun cevabını vermedi, çünkü «Basın Toplantısı» boyunca bu soru böylesine açıkça kendisine yöneltilmedi. Yalnız, iki çocuklu bir ailenin sadece açlığını gidermesine ayda on bin liranın bile yetmediğini belirten bir gazetecinin sorusuna verdiği cevap doğrusu harikaydı:

«Bir ailede eş de çalışmalı, çocuklar da!»

İşte bakana sorulmayan sorunun cevabı, sorulan bu soruya verilen cevapta yatıyor!

Azınlık iktidarının aldığı ve uygulamaya koyduğu ekonomik kararlardan bir avuç parababası ve onların hempaları ziyadesiyle hoşnutlar, çünkü bu kararlar yükü tümüyle emekçi kitlelerin sırtına yıkmaktadır. Hem öylesine yıkmaktadır ki, azınlık iktidarının zorumlu Maliye Bakanı, yeni vergi tasarılarıyla transfer edildiğini söylediği bunca ek «gelir»den sonra dahi, çocukları çalıştırmadan bu yükün altından kalkılamıyacağını ikrardan kaçınamamıştır. Dahası, çalışacak çocuklara öylesine umut bağlamıştır ki, üzerine basa basa birkaç kere tabii çocuklar da çalışacak, eski günler geçti artık» diyebilmişti.

Anlaşılıyor, Bakanın umudu çocuklarda! Ama kimin çocuklarında?

Herhalde karın doyurmak için ayda on bin lirayı bir araya getirmek için hiç de zorlanmayanların, ihracatçıların, ithalatçıların, montajcı fabrikatörlerin, toprak ağası kırması büyük çiftçilerin, TÜSİAD, TİSK ve benzeri işveren örgütleri erkânının çocuklarında değil! Milleti enflasyon belasından kurtarmak için azınlık iktidarının getirdiği tedbirler arasında, bu kesimlere sağlanan olağanüstü teşviklerden geçilmiyor. Onlar niçin hoşnut olmasınlar bu tedbirlerden Onların çocukları için ülke ekonomisini kurtarma uğruna çalışma zorunluluğu mu var?

Umudunu kapitalist çocuklarının babalarını teşvike, emekçilerin çocuklarını da çalıştırmaya bağlayan Bakana son bir soru daha sormak gerekir:

«Okul çağıda çocuğunuz ya da torununuz var mı, sayın Bakan? Varsa nerde, ne işte çalışıyorlar?»

Okurlardan

Kağıt ve Zam

Barbiana öğrencileri bir mektuplarında şöyle diyorlar:

«İmtihan döneminde çocuklar gazeteyi okuyabilmek için çalışmalarından bir iki saat çalmak zorunda kalıyorlardı. Çünkü gazetede imtihanlarımıza yarayacak birşeyler yoktur. Bu da, eğitiminizin hayata yarayacak pek bir şeyler vermediğini kanıtlayan başka bir delildir. İşte gazeteyi bunun için okumak gerekir.»

Evet, gazeteleri dergileri bunun için okuruz. Hele hele bizde olduğu gibi eğitim sistemi emperyalistlerin elinde oyuncaksa, daha bir önem taşır böylesi gazeteler dergiler. Çünkü kitlelere bilinç taşımayı vazgeçilmez bir ilke kabul etmişlerdir. Çünkü gizlenmeye, saptırılmaya çalışılan olayları aydınlatmayı üstlenmişlerdir. Çünkü haksızlığa, sömürüye ve tüm demokratik kuruluşlar üzerindeki baskılara karşı yiğitce savaşmayı görev edinmişlerdir.

Böylesi yayınların, nasıl binbir güçlüklerle çıktığını hemen herkes bilir. Ne ticari amaçları, ne de tekellere hissedar sahipleri vardır. Onların salt sahibi işçi sınıfıdır, emekçilerdir. Bunun içindir ki, bir sayısı basımdayken diğer sayısının nasıl çıkacağı düsünülür. Olanaklar zorlanır, fedakarlıklar her geçen gün çığ gibi artar.

Kağıda yapılan bu son zamların kimleri etkileyip kimleri etkilemiyeceği gün gibi ortadadır. Burjuvazi açıkça itiraf etmekte «Efendim siz bu işi bırakın. Gücü yetenler yapsın.» Kimdir bu işe gücü yetenler? Tekellere hissedar, renkli renkli gazetelerin sahipleri. İşte ekonomiyi ferahlatmada yayına düşen pay!

Gerçekte kağıda yapılan zamlar, burjuvazinin sansürle yıpratamadığı, giderek çıkarlarını rahatsız eden dergileri gazeteleri bu yolla yok etme çabasından başka birşey değildir. Yayındaki tekelleşme azdırılarak, bu tür yayınların yutulması gündeme getirilmiştir. Diğer alanlarda olduğu gibi, yayın hakkının da para babalarının eline bırakılmasının ardında hiçte küçümsenmiyecek bir gerçek apaçık ortada. Burjuvazi çok iyi bilmektedir: kendilerine muhalif dergi ve gazetelerin nasıl parasal yokluklar içinde olduğunu. Bu tür yayınların geniş kitlelere ulaşmasının kendileri için tehlikeli boyutlara ulaştığını yine çok iyi bilmektedir. Sonuç, 9 liradan 40 liraya çıkan kağıt.

Önümüzdeki günlerde bazı dergi ve gazeteler kapanabilir. Ama şu çok iyi bilinmelidir ki; kapanan gazete ve dergilerin ardındaki yığınlar, güzel günler için yine ayaktadırlar.

YAVUZ ÇERİK/İZMİR

21 Şubat Uluslararası Sömürgecilikle Mücadele Günü

Yeryüzünden sömürgeciliğin kökü kazınıyor. Dünya halklarının sömürgeciliğe karşı yükselttikleri kararlı mücadele sonucu dünya üzerinde sömürge ülkelerinin sayısı hızla azaldı. Ancak, emperyalist sömürü ve baskı politikası hâlâ sürüyor. Ve sömürgecilik yeni biçimlerini, yeni ilişkileri ve araçlarıyla sürdürülmek isteniyor. Buna karşılık halkların sömürgeciliğe karşı mücadelesi de yeni içerik ve yöntemlerle sürüyor.

Yeni sömürgeciliğin genel kapsamı içerisinde sömürgecilikten pekçok ize daha zorlayıcı, daha bağlayıcı biçimleriyle rastlamak mümkün. Emperyalizme bağımlılık ağı içerisinde geri ülkelerin ekonomik ve bağlı olarak siyasi kaderleri büyük ölçüde emperyalist tekellerin faaliyet alanı içinde bulunuyor. Uluslararası tekellerin bu ülkelerde hammadde ve işgücü yağması artarak sürüyor. Geniş emekçi yığınlar ağır sömürü ve siyasal baskı ile karşı karşıya bulunuyor. Uluslararası tekellerin kârı sürekli yükselirken, emperyal'zme bağımlı geri ülkelerin ödemeler bilançosu artar ölçülerde açık veriyor. Aynı zamanda militarist ekonomilerin he'kesi olan uluslararası tekeller bu doğrultuda savaş kışkırtıcısı politikalarını da sürdürüyorlar.

Halkların ve dünya barış güçlerinin tekellerin egemenliğine, yeni sömürgeci, militarist, savaş kışkırtıcısı uygulamalarına karşı mücadelesi yükseliyor.

Zimbabwe'de seçimler öncesi ırkçı propaganda

● Seçimler öncesinde emperyalistler ve işbirlikçileri Zinbabwe'de saldırı ve tertiplerini sürdürüyor.

Zimbabwe'de önümüzdeki günlerde yapılacak seçimler öncesinde ırkçıların yeni tertipleri gözleniyor. Bilindiği gibi Eylül ayı sonlarında toplanan Londra Konferansı'ndan uzun görüşmelerden sonra ateşkes ilan edilmiş ve seçimlerin yapılması kararlaştırılmıştı. Londra Konferansı'na ilişkin olarak İngiltere'de yönetimde bulunan Muhafazakarlar, Yurtsever Cephe'nin bu konferansa katılmayacağını hesaplayarak, Zimbabwe'de Yurtsever Cephe'nin katılmayacağı bir sahte seçim planlamaktaydılar. Aynı zamanda böylelikle Yurtsever Cephe hakkında yaygınlaştırılmaya çalışılan emperyalist propagandanın haklılığı sözde kanıtlanmış olacaktı! Yurtsever Cephe bu planları boşa çıkardı ve katıldığı Londra Konferansı'nda Zimbabwe halkının haklı mücadelesini dünya kamuoyuna bir kere daha duyurdu.

Zimbabwe'de Yurtsever Cephe'nin seçim kampanyası sürüyor.

Londra Konferansı'nda alınan kararlara rağmen, ırkçı saldırganların saldırıları durmuş değil. Önümüzdeki günlerde yapılacak seçimlerin gerçekten gerçekleşip gerçekleşmeyeceği de tartışma konusu. Seçimler öncesi kampanyada ırkçı ve yeni-sömürgecilerin işbirlikçisi Muzorewa grubunun kazanması için emperyalistler büyük yardımlarda bulunuyorlar. Muzorewa'nın kazanması için yalnızca büyük mali desteklerle yetinilmeyip, kabileler arası kışkırtıcılık da hızlandırılmış durumda. Kabileler arasında uyuşmazlık yaratarak Yurtsever Cephe'yi çökertme çabalarına karşılık Yurtsever Cephe öncülüğünde sürdürülen mücadelede ulusal güçlerin birliği kökleşmiş durumda.

Tüm bu tertiplere karşılık Muzorewa'nın kazanamaması halinde başka tertipler tezgahlanıyor. Bunların arasında Zimbabwe'de emperyalist işbirlikçisi bir yönetimin işbaşına gelmemesi ha-

Filistin halkıyla dayanışma yükseliyor

Mısır ile İsrail arasında ABD'nin güdümünde varılan «sahte barış» yeni Camp-David'lerle sürdürülmeye çalışılırken, İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarında Filistin halkı üzerindeki baskı ve saldırıları sürüyor. İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra Ortadoğu'da savaş kışkırtıcılığını hızlandıran ABD emperyalizmi Mısır ve İsrail'in yanına bölgedeki bir kısım ülkeleri de katarak etkinliğini artırmaya çalışırken, Arap halklarının emperyalizme ve siyonizme karşı yükselttiği mücadeleyi de güçsüz bırakmak istiyor. Ne var ki bu planlara Mısır'ın dışında gerici Arap emirlikleri dahil Ortadoğu ülkelerinin istekleri yok. Ortadoğu'da Arap halklarının yükselen mücadelesi bu tertipleri açığa çıkarıyor.

Kasım ayı başlarında Lizbon'da yapılan Arap Halkı ve Temel Davası Filistin ile Dünya Dayanışma Konferansı'nın ardından dünya halklarının Filistin halkının mücadelesi ile dayanışması güçlenerek sürüyor. İşgal altındaki topraklarda Filistin halkına yönelik siyonistlerin yoğunlaştırdığı ekonomik sömürü, ayrımcılık, kültürel ve sosyal baskılara karşı dünya halkları ve barış güçlerinin tepkisi yükseliyor. Bu arada FKÖ'yü Filistin halkının tek temsilcisi olarak tanımaktan kaçınan hükümetlerin ülkelerinde FKÖ'nün tam olarak tanınması için ülke düzeyinde kampanyalar düzenleniyor. Arap halkları ile dostluk ve Filistin halkıyla dayanışma için tüm ülkelerde sosyalizm ve barış güçleri geniş kamuoyu oluşturma çalışmalarını sürdürüyorlar.

FKÖ'nün TSİP'e mesajı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Mersin'de düzenlediği Filistin Halkıyla Dayanışma toplantısına FKÖ Türkiye temsilcisi Abu Firas'ın gönderdiği mesaj aynen şöyledir:

«Filistin halkıyla dayanışma amacıyla yapmakta olduğunuz bu toplantı münasebetiyle hepinizi Filistin Halkı ve Filistin Devrimi adına selamlıyorum.

Uluslararası kurtuluş hareketinin bir parçası olarak Filistin Kurtuluş Örgütünün vermekte olduğu savasım Partiniz ve Türk halkının da bir parçası olduğu dünyadaki ilerici, dost ve kardeşlerinin destek ve dayanışmasıyla daha da güçlenerek azimle sürmektedir. Burada Türk halkını adil davamız için en önemli desteklerden biri saydığımızı bir kez daha vurgulamak isterim.

Üçlü Begin-Carter-Sedat komplolarının yürütülmekte olduğu bu hassas dönemde Filistin savaşımı engellenemeyecektir. Tam aksine dünya ilerici güçlerinin de desteğiyle daha büyük bir azim ve güçle sürdürülecektir. ABD emperyalizmi ve siyonizm önderliğindeki entrika ve komplolar bugüne dek FKÖ ve uluslararası kurtuluş hareketlerince kahraman göğüslenmiştir. Bundan sonra da göğüslenerek yenilgiye uğratılacaktır.

Toplantınızı bir kez daha selamlarken, sadece halkınız ve ülkeniz yararına değil tüm dünyadaki adalet ve barış sever halkların yararına vermekte olduğunuz onurlu savasımda basarılar dilerim.

Zafere Kadar Devrim!»

KISA... KISA...

● Polonya Birleşik İşçi Partisi 8. Kongresi yapıldı. Kongrenin açılışında konuşan Parti Merkez Komite 1. Sekreteri Edward Gierek, ülkenin gelişmiş sosyalizmi kurma aşamasına girdiğini belirtti. Gierek, Polonya işçi sınıfının barış ve güvenlik için, yeni toplumu kurma yolunda çalıştığını vurguladı.

● Çin'in İsrail'le diplomatik ilişkiler kurmak üzere gizli görüşmeler de bulunduğu bildiriliyor. İki ülke arasında diplomatik, ekonomik ve ticari ilişkilerin kurulması için yapılan görüşmelerle Çin Ortadoğu'da etkinlik kazanma peşinde koşuyor.

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Polonya'ya sosyalizmle gelen kazanımlar

Polonya halkı 1939-45 yılları arasında Nazi katliamlarında 6 milyondan fazla evladını kaybetti. Ama faşizme karşı yılmadan direndi. 1944 Temmuz'unda demokratik halk güçlerinin iktidara gelmesiyle Polonya halkının tarihinde yeni bir dönem başladı.

Polonya geçen 35 yıl içerisinde sosyalizmi kurma yolunda başarılı adımlarla ilerledi. Savaş öncesinin ekonomisi tarıma bağımlı ülkesi Polonya bugün sınai üretim ve ulusal gelir artış hızı bakımından dünyanın ilk on ülkesi arasında yer alıyor. Savaş öncesi tarım, nüfusun yüzde 60 için gelir kaynağı iken, bu oran bugün yüzde 23. Ekonominin hızlı gelişmesinin yanısıra sosyal kazanımlar da ileri düzeye ulaşmış bulunuyor. Tarımda ve sanayide çalışanlar arasındaki farklılıkların giderilmesi, eğitim ve sağlık hizmetlerinin en geniş kitlelere parasız olarak ulaştırılması, kişiliğin çok yönlü gelişmesine yönelik tüketim düzeyinin yükselmesi, yaşama ve çalışma koşullarının daha da ileri düzeye ulaştırılması için sürekli çaba gösteriliyor. 35 milyon nüfuslu ülkede, sanat, kültür ve spor dallarında da Polonya halkı geniş olanaklardan yararlanıyor. Özellikle tiyatro, sinema, plastik sanatlar ve grafik dallarında ülke dünya çapında üne sahip.

Polonya'nın başkenti Varşova, bilim ve kültür merkezi olmasının yanında toplam sınai üretimin yüzde 5'ini gerçekleştiriyor. Savaş sırasında tamamen tahrip edilen Varşova'nın gösterdiği gelişme sosyalizmin getirdiği kazanımların canlı bir kanıtı. Çeşitli dallarda öğretim yapan 13 yüksek öğrenim kurumu, yüzlerce kütüphane, müze, tiyatro, sinema, konser salonu bulunan Varşova'da konut yapımı kentin tarihi yapılarına gölge düşürülmeden sürdürülüyor. Kentin konut yapımı planlarında, çocuk ve gelişkinler için parklar, yüzme havuzları, spor kuruluşları, kültür kurumları sitelerin bütünü içinde ayrılmaz bir parça oluşturuyor.

Barış ve Sosyalizm

Latin Amarika halklarının mücadelesi yükseliyor

Latin Amerika'da faşist diktatörlükler, gerici yönetimler çatırdıyor. Nikaragua'nın ardından, Latin Amerika ülkelerinde halk güçlerinin muhtemel yeni zaferleri ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerinin büyüyen korkulu rüyası haline geldi. Geçtiğimiz günlerde Guatemala ve El Salvador'da izlenildiği gibi Latin Amerika ülkelerinde yıllardır kanla bastırılmaya çalışılan özgürlük mücadelesi her geçen gün daha alevleniyor. —

320 milyondan fazla insanın yaşadığı Latin Amerika geniş ve zengin doğal kaynaklarıyla dünyanın en gelişmiş bölgesi olabilirdi. Oysa, 100 milyondan fazla Latin Amerikalı bugün açlıkla karşı karşıya bulunuyor. İşgücünün %40'ı işsiz. Buna karşılık ABD tekellerinin dış kârlarının %18 gibi büyük bir bölümü Latin Amerika'dan sağlanıyor. Bölgedeki ülkeleri tarımsal ürün ve hammadde deposu olarak tutan ABD emperyalizmi 1960'lardan başlayarak bunları daha da bağımlı kılmak ve kârını artırmak üzere feodal ve yarı-feodal kalıntıların temizlenmesi, kapitalist ilişkilerin gelişmesi ve özellikle ABD Sermayesiyle daha da ileri ölçülerde doğrudan ve aktif bir işbirliğine yönlendirmek üzere harekete geçmiştir. ABD emperyalizmince öngörülen bu «modernizasyon» planı emperyalizme bağımlı gelişmenin sosyo-ekonomik çelişkilerini derinleştirilmiştir. Bu koşularda, önceleri Latin Amerika ülkelerinin içişlerine doğrudan ve en kaba bir biçimde karışan ABD emperyalizmi, Latin Amerika'da yükselen demokratik ve anti-emperyalist hareket ve uluslararası ilişkilerde dengenin sosyalizm ve barış güçlerinden yana gelişmesiyle müdahaleciliğini artık eskisi gibi sürdüremez olmuştur.

Latin Amerika halklarının yükselen mücadelesi karşısında, Nikaragua örneğinde görüldüğü gibi, ABD emperyalizmi kendisine en sadık uşaklarını feda ederek nüfuzunu korumaya çalışmaktadır. Ancak bu, ABD'nin Latin Amerika'daki faşist diktatörlüklere sağladığı desteğin kesilmesi değildir. «İnsan hakları» çığırtkanlığına paralel olarak ve gelişen koşulların dayatmasıyla Latin Amerika'da «özgürlük»ten yana gözüken ABD emperyalizmi, bir yandan faşist diktatörlüklere yardımı artırarak sürdürmektedir.

Latin Amerika halklarının yükselen mücadelesi ABD emperyalizmini bölge üzerindeki nüfuz ve saldırganlığını her geçen gün biraz daha geriletmektedir.

Latin Amerika halkları üzerlerine ABD emperyalizmiyle çöken karanlığı yırtacaklardır.

SANAT~KÜLTÜR~BİLİM

Ayran, Tahtırevan ve Sanat...

Zeynep KARABEY

İstanbul'un Taksim alanında, göbeğin az kenarında görkemli bir yapı yükselir. Daha doğrusu yükselmeye çalışır. Bir sanat ve kültür evidir bu: Atatürk Kültür Merkezi...

Devlet olanakları ile, daha ile risi, Türkiye'nin sanata, kültüre ayırdığı tüm olanakları ile bu alanda yapılmış en masraflı yapı yatırımıdır. İlk yapılması, yanması, yeniden yapılması... Tüm bunlar için harcananlar bir hesaplansa kimbilir ne tutar? Kimbilir bunca parayı devlet örneğin özel tiyatroların kalkındırılmasına harcasaydı, şimdi neler olmuştu? Kimbilir...

Yanıp, Taksim'in göbeğinin kenarında kara bir kanıt olarak kalıp, yeniden yapılıp «halka açıldı», 1978 yılı sonlarında. Eskiden daha bir görkemliydi ama yapıldığında aynı parayı harcamaya gönülleri elvermedi, «yetkililerin».

Mimar gözüyle baktığınızda, bu yapı şimdiki işlevine hiç de uygun yapılmamıştır. Eh, öyle de olması doğaldır. Çünkü şimdiki işlevi için yapılmamıştır. Yapılış amacı «opera binası»dır. Zaten bir süre de «opera binası» olarak tanınmadı mı? Dehşet verici boyutlarda bir «büyük salon»u vardır yapının. Bu salonda opera da yapılabilir, büyükçe bir avcı uçağı da... Avrupa standartlarına göre saygı duyulacak bir salondur. Ama koca Devlet Tiyatrosu o sahnede oyun oynamaya kalkınca, saygı maygı duyamazsınız. Çünkü öyle bir ses düzeni vardır ki, bilmem kaçıncı sıradan geriye ya da öne oturanlar, sahnede konuşulanları açık seçik anlayamazlar. «Akustik» buna elverişli değildir. Bu nedenle de, her yeni oyuna göre salonun tepelerine yansıtıcı, sesi yöneltici levhalar konulur, iş «idare» edilir. Dahası, ortalara varmayan sıralardan birinde oturanlar, «rahatlamak» üzere çift sıfırlı odalardan birine giren vatandaşın sifon çekerek işini bitirdiğini kolayca anlarlar. Salonun iki yanındaki tuvaletlerden gelen ses, sahneden gelen sesten daha bir anlaşılır olmuştur... Nedense...

Bir konser salonu bulunmaktadır yapının. Ama nedense senfoni orkestralarımız bu salonda vermezler konserlerini. Büyük salonu yeğlerler. Öyle ya, yaylı çalgıları bile zar zor sığdıracakları bir sahneden nasıl konser versinler? Sanırız bu konser salonunun şık tahtalarla kaplı sahnesi, iyi bir fasıl heyeti, ya da «sanat güneşleri»nin saz eşliğinde solo konserleri için biçilmiş kaftan olarak düşünülmüştür. Oysa böyle konserlere açık değildir yapı. Bu salon konser verilmesine arada bir yararsa da, daha çok başka etkinliklerin sergilenmesinde kullanılır.

Bir «Oda tiyatrosu» da vardır Atatürk Kültür Merkezi'nde. Orta halli bir lokantanın sandalyelerine benzer koltukları olan bir salon. Atatürk Kültür Merkezi'nde çalışanlar oturacakları ya da konuklarını ağırlayacakları koltuk bulamadıklarından bu salonun koltukları sık sık yer değiştirir. Zaten salonda oyun izlemeye çalışanlar da oyun sırasında koltuklarını sağa sola çekmek zorundadırlar. Yoksa birçok izleyicinin göz düzeyi üstünde olan sahneyi zor görürler. Ayrıca da oyuna biraz geç kalanların ayak sesleri, oyunlara tatlı bir müzik gibi eşlik eder. Çünkü olmadık yerleri halı kaplı yapının, tiyatro salonu sayılan bu salonunun girişi ve fuayesi pırıl pırıl mermerdir... Ne güzel ses çıkarır mermerler küçücük salonda...

Gelelim film gösterileri için kullanılan salona. Oda tiyatrosu gibi son derece kötü bir koltuk düzeni vardır bu salonun. Damı akıp durur üstelik... Şaşmayın, yalnızca oranın damı değil, Atatürk Kültür Merkezi'nin birçok yerinin damı akar: Sergi salonu, ambarlar, oda tiyatrosu... Bir otomobil garajına kiralanması sonucu ambarların üzerindeki boşluktan sızma önlenemeyince, 12 milyonluk onarım gerektiren zarar da doğmuştur bu arada.

Hastanelerde ameliyatların ya kıtsızlıktan yapılamadığı, hastaların böbrek rahatsızlığından yatıp, soğuktan zatürree sonucu öldükleri günlerde, Atatürk Kültür Merkezi günde dört-beş ton yakıt tüketir. Buna karşın o dev boyutlu boşluklar yine de ısıtılamadığından, opera sanatçıları 16 derecelik sahnede söyleyemeyeceklerini bildirip genel prova yapmazlar...

Bu yapıdaki opera ve bale gösterileri inanılmaz rakamlar sonucu gerçekleştirilir. Bir milyon liralık dekor ve giysi masrafı ile hazırlanan operalar, 1500 kişilik büyük salonda 100-200 kişilik sanatseverlere gösterilir. Onlar da var güçleriyle alkışlayarak sifon seslerini sustururlar.

(Bir milyon liraya neler yapılabileceğini hesaplamaya kalkışmayın. Sıkılırsınız.)

Ne yanmadan önceki günlerde, ne de yeniden «halka» açıldıktan sonra, bir-kaç yararlı tiyatro yapıtı, bir-kaç film gösterisi, belki bir ya da iki sergi (bozuk asansöre karşın onca merdiveni çıkıp görebilen olmuşsa) dışında halka dönük hiçbir sanat etkinliğine sahne olmamıştır yapı. «Halka Yeniden Açılış Şöleni»nde, ne yaptığını, neden yaptığını bilmeyenlerin sağladığı olanakla verilen Ruhi Su Konseri, Genco Erkal-Zeliha Berksoy'un «Brecht Kabare»si, yine aynı dönemlerdeki bir-kaç etkinlik, yapının tarihinde «cim karnında bir nokta» olmaktan öte gidememişlerdir.

Genel konumuyla bu yapı, korkunç bir savurganlığın simgesi olarak dikilir durur. Yarısından daha küçük bir yapıda, çok daha az harcamayla yapılacak işler, yapılır durur. Sanat jiklet gibi —kesinlikle sakız gibi değil— çiğnenir durur, geveze, çok bilir ağızlarda.

Üstüne üstlük, şimdi yapının karanlık koridorlarında, ateşli silahları pek seven vatandaşlar kol gezmekte.

İçmeye ayran aramamaktalar ama tahtırevanları pek şık.

Küba şiirinden bir örnek

ELİSEO DİEGO — **1920'de Havana'da doğdu. Yayınladığı şiir kitapları arasında** Görkemli Karanlık **1968** Hayatının Günleri **1978'de yayımlandı.** Eğlencelikler **(1946) ve** Kimera'dan Haberler **(1974) adlı küçük hikâye kitapları da var. Hâlen Küba Yazarlar Birliği'nde çalışıyor.**

BİR İŞKENCECİYE

Haroldo Conti'nin anısına

Kaplan öldürmez canlı kaçanı,
Ancak aç kalınca öldürür geyiği
Şimşek gibi bir tek sert vuruşla,
Acı çektirmek besini değildir onun.
Ama sen, çığlıkları duydukça yalanırsın,
Her gözyaşının tuzunu emersin,
Lezzetli bir tek çırpınışı kaçırmamak için
Titizlikle sökersin tırnakları birer birer.
Can çekişenler yüzlerini buruşturdukça,
Gülersin dişlerini gıcırdatarak.
Satın aldığın kadınların kalçasını,
Ya da piliçlerin budunu kemirip,
Sudan çıkartılmış bir balık gibi
Ağzın açık geyirirken, dikkat et uykusuz gecelerinde.
Çünkü herkes gibi sen de öleceksin.
Ve solungaçlarını çekip açtıklarında
Ve sonunda ancak kendi benliğine sığınabildiğinde
Göreceksin ki pislik dolu bir çukursun sen
Ve kendi ruhunla tıkanacaksın gırtlağına kadar.

Eliseo Diego

Haroldo Conti : Arjantin'li bir romancıdır. **Mascaro o el Cazador Americano** adlı romanıyla **«Casa de las Americas»** ödülünü elde etti. Adı **«yok olan»** Arjantin'li yazarın korkunç listesindedir.

«Toros Canavarı» Lefkoşe'de

Aziz Nesin'in «Toros Canavarı» adlı oyunu, Kıbrıs Tiyatro Örgütü (TNOK) tarafından Lefkoşe'nin Rum kesiminde sahneye konmuştur. 7 yıldır çalışmalarını sürdüren tiyatro topluluğu ilk kez bir Türk yazarının yapıtını sahnelemektedir. Resimde, Ocak ayı başıdan bu yana büyük bir ilgi ile izlenen oyundan bir bölüm görülmektedir.

Gerçek Sahibi: Ali Kar, Sorumlu Müdür: Hamit Çaylı — Adres: Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İstanbul Tel: 28 27 41 Ankara Bürosu: Kızılırmak Caddesi, Kızılırmak Apt. 36/5 Yenişehir, Tel: 17 28 70 Dizgi: Kitle Gazetecilik Matbaacılık A. Ş Baskı: Hürriyet Ofset Tesisleri 18 Şubat 1980, sf: 5

DİSK'in 13.yılı

Baştarafı s. 1'de

sının özellikle DİSK genel başkanı Baştürk'ün konuşmasını sık sık kesmesine neden olmasına rağmen, geçmiş yıllara oranla bunun daha az olması toplantının ve disiplinli havası dikkatten kaçmıyordu. DİSK'in 13. kuruluş yıldönümü toplantısının gerek hazırlama ve düzenlemesi gerekse içeriği bakımından beklenenin gerisinde kaldığını söylemek yerinde olur.

Ören toplantısında alınan bilinen kararların Temsilciler Meclisinde açıklanması ve disiplin kurulu tarafından geçici olarak ihraç edilmiş bulunan sendikaların —özeleştirileri beklenerek— DİSK'e dönüşlerinin ilân edilmesi dışında kayda değer bir açıklama olmadı. DİSK Genel Başkanı Baştürk'ün konuşması sırasında sosyalist partileri hedef alan talihsiz yaklaşımları ise, DİSK yönetimine ilişkin bilinen bir başka olumsuzluğu tekrar gözler önüne serdi.

Kuşkusuz, işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütünün mücadele geleneği içinde daha görkemli, daha coşkulu nice zafer yıllarını kutlamak işçi sınıfımızın yerine getireceği görevleri arasındadır.

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın Toplantıya gönderdiği mesaj aynen şöyledir:

«Ekonomik çöküntünün ve enflasyonun yükünü, akıl almaz zamlarla işçi sınıfının, emekçi halkın sırtına yıkmayı planlayan işbirlikçi burjuvazi, halktan yükselen haklı tepkileri terörle bastırmaya çalışmaktadır. Özellikle DİSK'e bağlı işçilerin hedef seçilmesi, demokratik hak ve özgürlüklere sonuna kadar sahip çıkmaya kararlı olanların ilk ağızda boy hedefi yapılmak istendiğinin somut kanıtıdır.

Bu ortamda DİSK'e büyük sorumluluk ve görev düştüğü ortadadır. DİSK, emekçi halkı tehdit eden faşizm tehlikesine karşı sonuna kadar direnmeye kararlı olduğunu Ören toplantısı kararlarıyla bir kez daha kanıtlamıştır. Şimdi yapılması gereken tüm toplumu, bir avuç işbirlikçi dışında 40 milyonu tehdit eden faşizme karşı tüm demokrasi güçlerinin, dayanışma içinde ve örgütlü olarak anti-faşist mücadeleye seferber edilmesidir. Halk güçlerinin biraraya gelmeleri ve topluca demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmaları için elverişli şartların ve olumlu gelişmelerin olduğu günümüzde, DİSK de bu konuda kendisine düşen yapıcı ve birleştirici girişimlere hız vermekle yükümlüdür.

Unutulmamalıdır ki faşizm ve gericiliğin en korktuğu anti-faşist safların birliğidir. Emperyalizmin işbirlikçileri her zaman halk güçleri arasındaki dağınıklıktan faydalanma ve onları teker teker teslim alma planını uygulamışlardır. Şimdi de DİSK'i tek başına boy hedefi yapmanın hesapları içindedirler. Bu oyunu bozmak ve demokrasi saflarında yer alan toplum katmanlarının tümünü, işçilerin, emekçi köylülerin, aydınların, öğretmenlerin, teknik elemanların, dar gelirli memurların, hukukçuların, sağlıkçıların, kısacası ülkemizde faşizmden çıkarı olmayan kim varsa herkesin, siyasi ve siyasi olmayan kuruluşlarıyla örgütlü güçbirliğini en kısa zamanda oluşturmak şarttır.

Gericiliğin saldırılarını püskürtmek, faşizm tehlikesine geçit vermemek, ancak böyle örgütlü bir anti-faşist cepheyle mümkündür.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi böyle bir demokratik birliğin oluşturulması için vargücünü seferber etmiştir. Partimiz DİSK'i, DİSK'li sendikaları ve işçileri Demokratik Birliğin inşasına hız vermeye çağırmaktadır.

Kahrolsun faşizm

Yaşasın anti-faşist güçlerin Demokratik Birliği!»

TSİP İzmir'de

Baştarafı s. 1'de

deflerini bozmamız gerekiyor» dedi. Ağaoğlu, ülkede yokluk ve kıtlık başladığını belirterek bunun sorumlusunun halk düşmanı egemen güçler olduğunu söyledi. Konuşması «Tariş işçileri ile el ele», «Tariş'te faşistlere yer yok», «Faşizme geçit vermeyeceğiz» sloganlarıyla sık sık kesilen Ağaoğlu, konuşmasını şöyle tamamladı: «Partimiz anti-faşist cephenin örülmesi yolunda dün olduğu gibi bugün de üzerine düşeni en iyi şekilde yerine getirecektir.»

Daha sonra koro devrimci marşlar söyledi.

SGB adına konuşan Zafer Kaya ise «Tariş işçilerine Genç Sosyalistlerin selamını ileterek sözlerine başladı. Yoksulluğa, baskıya ve artan faşizm tehlikesine karşı halk güçlerinin birlikteliğinin zorunlu olduğunu işaret ederek; bu anlamda «ortak çağrının» önemine değindi ve gençliğin üzerine düşen görevleri yerine getireceğini vurguladı. Salonda bir süre «Gençlik faşizme teslim olmayacak» sloganı atıldı.

Daha sonra üçlü grubun okuduğu metin ve ozanlardan türkülerle toplantı sona erdi.

Ayrıca gecede parti sanat görevlilerinin hazırladığı resimli şiir sergisi dikkat çekti.

Yasalar «kan

Baştarafı s. 1'de

tek bir kanun maddesi var mıdır? «Vatandaş kanının dökülmesini» isteyip istememek, Genel Kurmay Başkanı'nın elinde midir? Şimdi bir başka kimse çıkıp söz gelimi «kapitalist sömürüyü 1 ayda ortadan kaldırmak elimizdedir, ama kan dökülsün istemiyoruz!» diyebilir mi? Derse savcılar ne yaparlar?

Genel Kurmay Başkanının sözleri terörle mücadeleyle bağdaşan sözler de değildir. Hukuk dışı «kan dökme» tehditleri devlet katında terörün meşrulaştırılması, kan dökücü şiddetin devlet eliyle çözüm yolu gösterilmesi demektir. Devletin «kan dökücü» gösterilmesi ise toplumda şiddetin yaygınlaştırılıp meşrulaştırılması sonucunu verir.

Genel Kurmay Başkanı sıkıyönetimin terörle başedilmemesi karşısında bu sözleri söylemiştir. Dünyanın hiç bir yerinde devletin kan dökmesiyle terörle başedildiği görülmemiştir. Terörün hakkından gelmenin yolu ilk başta MHP ve oun yan kuruluşlarının kapatılmaları, elebaşlarının adalete tesliminden geçer. Çünkü bu örgütün gırtlağına kadar terör içinde olduğu, katliam şebekesi olarak çalıştığı mahkeme kayıtlarıyla kesinlik kazanmıştır. Ne yazık ki kendine «sol» süsü veren, ama solculukla en küçük ilişkisi olmayan öğrenci kaynaklı zorba grupçukların üstüne tam tekmil gidilirken, faşist MHP ve yan kuruluşlarının başı boş bırakılırsa, hattâ zorbaların devlet içinde hızla yuvalanmalarına göz yumulursa, terörün dolu dizgin koşturması elbette ki önlemez.

Faşizmin ve gericiliğin

Baştarafı 1. 1'de

ler» olarak tanıtıyordu. Aslında bunu yapan doğrudan doğruya iktidarın kendisiydi.

Bilimsel sosyalist hareketin bölünmüşlüğü ise demokratik mücadelenin zaaflarının sürgit devamına yol açıyor. DİSK'in bildiğini okuması sonucunu veriyor ve maceracı grupların geniş gençlik gruplarını kontrol altına almasını engelleme olanağının yeterince oluşturulmasına mümkün olmuyordu. Dolayısıyla işçilerin, diğer emekçileri de yanlarına alarak faşizme ve gericiliğe karşı etkin bir mücadele vermesi mümkün olmuyor, işçi hareketleri, maceracı grupların burjuvazının değirmenine su taşıyan eylemlerinin gürültüsü altında, faşist ve gericilerine küçük burjuva kesimlere «anarşi» olarak gösterilebiliyordu.

Öğrenci gençlik içinde etkin küçük burjuva maceracı grupların kitleleri zorla «protesto eylemlerine», «ya dükkanınızı kapatırsınız, ya da burayı bombalarız» tehditleriyle yani zorbalıkla itmeye çalışmaları ise gericiliğin arayıp da bulamadığı sonuçlar doğurmuştur. Büyük kesimi gündelik ekmeğini ancak kazanabilen esnaflar böylece faşist ve gericilere yaklaştırılmış oldu. Gericilik bu zararlı eylemin arkasında DİSK'in, sosyalistlerin bulunduğu yayarak DİSK düşmanlığını, sosyalizm düşmanlığını geliştirmeye çalıştı.

Faşizm ve gericilik güçleri son derece örgütlü olmasına, bir merkezden yönetilmesine rağmen demokrasi güçleri dağınıktır. Örgütsüzdür, yeterli önderlikten yoksundur. Yapılacak iş TSİP, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratların çağrısı doğrultusunda süratle yeni adımların atılması, DEMOKRATİK BİRLİK platformunun biran önce toplanmasıdır. Yapılacak iş DİSK'in kendi bildiğini okumaktan vazgeçmesi ve anti-faşist mücadeleye kollektif öncülük hazırlıkları için bulunan bilimsel sosyalist hareketin yörüngesine girmesidir. Yapılacak iş bilimsel sosyalist hareketin birliğini biran önce sağlamaktır.

Van'da baskı ve terör artıyor

Baştarafı s. 1'de

TSİP GYK üyesi ve Van il başkanı Cemil Fazlı'nın açıklaması özetle şöyledir:

«Hükümetin aldığı son zam kararları, emekçi halkımızı açlık ve sefalete terketmiştir. Emekçi halkımıza reva görülen bu zulüm yetmiyormuş gibi demokratik hak ve özgürlükler üzerinde faşizan baskılar gün geçtikçe artmaktadır.

Valilikce tüm demokratik örgütler kapatılmıştır.

Van'da MC yanlısı, POL-BİR'li polisler yasa dışı olarak evlere girmekte, sorgusuz ve gerekçesiz ilerici, devrimci, demokrat ve sosyalistleri göz altına almaktadırlar.

Kamu işyerlerinde sendikalı işçiler ve ilerici yurtsever memurlar üzerinde yoğun baskılar yapılmaktadır. Doğunun çetin kış şartlarına rağmen işçiler ve memurlar sürülmekte, kıyıma uğramaktadırlar. Bunların yerine MHP militanları tayin edilmektedirler.

Van ve civar il, ilçelerde cinayet ve terör estirilmek üzere MHP militanları yeni oyunlar tertiplemektedirler. Hükümetin atadığı idareciler ve güvenlik kuvvetleri bunlara seyirci kalmaktadırlar. Seyirci kalmaları bir yana onlara yardımcı olmaktadırlar.

İlericilere, demokratlara ve sosyalistlere yapılan bu baskılar; Türkiye'de gelişmekte olan ulusal demokratik mücadele ile sosyalist mücadelenin önüne geçemiyecektir. Şurası kesinlikle bilinmelidir ki; faşist MHP ve onun işbirlikçisi AP'nin bu baskıları, ulusal ve sınıfsal bilinçlenmenin önüne geçemiyecektir.»

Zimbabwe

Baştarafı s. 4'de

linde Güney Afrika'nın bu ülkeye müdahalede bulunması da var. Aralık ayı içerisinde Güney Afrika'dan gönderilen binlerce asker ve polisin halen Zimbabwe topraklarında bulunduğu bildiriliyor.

Emperyalistler ve işbirlikçilerinin yeni saldırı ve tertiplerine karşı Zimbabwe halkı Yurtsever Cephe öncülüğündeki mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor.

Kim Bu Adam?

Baştarafı s. 1'de

yorlar diye bunlar sanıyorlar ki, içinde bol bol «millet», «milli birlik ve beraberlik», «ülke çıkarı» vb. lâflar geçen demeçlerinin altında yatan bencil ve dar çıkar kaygusunu, kendi dışa bağımlı ve dıştan güdümlü çıkarlarını ülke çıkarlarıyla özdeş gösterme sahtekârlığını millet hiç farketmiyor!

Bunlardan biri geçende şöyle buyurmuş. TRT aldı yine baş köşede bütün yurda duyurdu:

«Tariş olayları devlete ve millete karşı bir isyan denemesidir. Parlamento ve sorumluluk taşıyan tüm kuruluşlar Türkiye Cumhuriyetinin menfaatlerini en üst düzeyde tutmak için, bugün görülen otorite boşluklarını süratle doldurmalıdırlar. Yaşama, çalışma ve çalıştırma hürriyetinin bazı dernek ve kuruluşlar içinde teşkilâtlanmış bir avuç insana ve onların hempalarına bırakılmayacağı kesinlikle bilinmelidir.»

Şimdi kimdir bu adam? Neyin nesidir?

Bir emek sömürücüsü halk düşmanı! Gerçek işçi ücretleri geriledikçe kazancı artan bir yabancı sermaye çığırtkanı! Tutmuş «çalışma ve çalıştırma hürriyeti»nden söz açıp, açıkça, Tariş'te uygulanan faşist tezgâha arka çıkıyor!

Karaborsacı, istifçi, rüşvetçi, yiyici, lokavtçı, fırsatçı «hür teşebbüs» erbabının «otorite düşkünü» sözcüsü! Böylelerinin «hür teşebbüs» erbabı içinde kol gezdiğini MESS üyesi kendilerinden biri söylüyor.

IMF denilen uluslararası para mafyasının emriyle milletin canına okunsun diye gerçekleştirilen para operasyonunu ve sair «zorunlu» tedbirleri ekonomiyi kurtarma çaresi olarak gören, yani ekonominin kurtulmasını (kendi çıkarını deyin siz buna) milletin dahâ da yoksullaşmasında gören, bunu da ikide bir milletin karşısına çıkıp merdi kıpti şecaati ile açıklamaktan sıkılmayan bir parababası!

Bunca ayıbına bakmadan ülke menfaati adına «otorite boşluklarının doldurulması»ndan söz eden, Tariş işçilerine ve demokrasi güçlerine küfreden bu tiplere sormak gerekir: Aylık toplam masrafınız ne kadardır, beyler? Kaç odalı evde oturuyorsunuz? Arabalarınızın markası? Şoför, benzin, garaj masrafınız? Aşçı, hizmetçi, bahçıvan, berber masrafınız? Günlük yemek harcamanız? Yıllık sayfiye, Avrupa gezisi, üstbaş, çocukların eğitimi vb. harcamalarınız? Karınızın mücevherleri, banka hesabınız, tahvilleriniz?...

Vurun hesaba ay be ay, yıl be yıl, onunla çıkın milletin huzuruna... da sonra konuşun!

Burjuva partilerinin

Baştarafı s. 1'de

döneceğinden kuşku duyuyorlar.

Geniş çalışan kitleler ise hem yirmiiki aylık iktidarı boyunca CHP'nin ne olduğunu gördüler hem de geçmişte ve şu yaşadığımız günlerde Adalet Partisinin emekçiler için ne yaman bir bela olduğunu anlıyorlar. Sosyal demokrasinin sahte bir umut olduğunu yaşayarak gören ve AP'nin halk düşmanı bir parti olduğunu anlayan kitleler bir erken seçim durumunda sosyalizme yöneleceklerdir.

Demokrasiyi büsbütün boğazlamak isteyen tekelci burjuvazinin oyunlarını bozmak için sosyalizme yönelmiş kitlelerin bir erken seçimle ülkemizdeki siyasi dengeleri değiştirmeleri sağlanabilir. Bugün erken seçim en çok işçi sınıfının, emekçi yığınların ve demokrasi güçlerinin talebidir. Bu talep yurdun her köşesinden yükseltilmelidir.

Burjuvazi gerçek

Baştarafı s. 1'de

kata uğrayan EMİNSU'ların elinden yüzde altmış eksiğine, yani yüzbin liralık tahvilli kırk bine alıyormuş. Tahvilleri götürüp ikramiyeci bir gazeteye 750 bin liraya satmış. Bir hafta içinde ödemek şartıyla aldığı bu tahvilletin parasını sahiplerine ödemiş. Gerisi kendine kalmış. Şöyle devam ediyor anlatmaya:

«Yüzde altmış kırarak aldığım tahvilleri yüzde yirmi beş eksiğine, hem de toptan ve peşin olarak satmıştım. Elimdeki parayla yeni tahviller aldım. 1961 yılbaşını milyoner olarak kutladım. Yaşasın Ekrem Alican!»

Ekrem Alican, biliyorsunuz, 27 Mayıs dan sonra kurulan sivil hükümetin Maliye Bakanı ve Hürriyet Tahvillerinin mucidi...

Gördünüz mü nasıl ve ne gibi bir meşreple milyoner olunuyormuş— Anlı şanlı özel sektörümüzün prototipi bizim burjuvazinin ilkelliğine ne güzel ayna tutuyor! Aynadaki «banker»in suratında kendi suretini görüp, de tanımıyacak kaç babayiğit milyonerimiz var acaba?

Şimdi bir de MESS Yönetim Kurulu üyesi bir sanayicinin özel sektör hakkında söylediklerini görelim. Bu zatın Odalar Birliği başkanı Mehmet Yazar'a gönderdiği bir yazıda bakın neler var:

«Enflasyon yüksek kârlılıktan kaynaklanmaktadır.. Bir fabrikanın kârı ile iki sene yeni bir fabrika kuranlar, bu imkânı tüketiciden alıyorsa, en azından o fabrikayı kurma şerefinin kendilerine ait olmadığını bilmelidirler... Rekabetten yoksun kapalı pazar içinde işletmeciliğe sadece sene sonu bilançolarından pirim ve not verilmektedir. Üretime saygı, işletmelerimizdeki ve maliyetlerindeki lüksü ve israfı önlemekten başlar; notunu ise kesinlikle parasal değerlerden değil, üretimin mikdarından ve kalitesinden almalıdır... Karaborsanın, vergi, servet ve gelir kaçıranın karşısında olduğumuzu söylemekle yetinemeyiz. İçimizdeki bu gibileri teşhir etmeye mecburuz...»

Öğrenildiğine göre bu MESS Yönetim Kurulu üyesi geçenlerde yapılan Hükümet-özel sektör toplantısında konuşmak istemiş ama konuşması engellenmiş. Hangi «kuyruk acısı» ya da başka bir saikle özel sektörün içyüzünü böyle içerden teşhir etmeyi uygun görmüştür, bilemeyiz. Ama «banker»le sanayicinin söyledikleri birbirini tamamlıyor ve aynada yansıyan suretin suratsızlığı, «Cumhuriyet tarihinin en ağım bunalımı»na çare olarak emekçiler çaresizliğe mahkûm edilirken ayan beyan belli oluyor!

basın İş

Baştarafı 1. 1'de

DİSK ilkeleri doğrultusunda örgütlenme konusunda parlak sözler edilirken İzmit'te SEKA işyerinin neden kaybedildiği üzerinde pek söz edilmedi.

Basın-İş Sendikasının gerek eğitim gerekse örgütlenme alanındaki kadrolarının «şef» tarafından her dönemde ekarte edilmesi konusundaki tartışmalar da kuşkusuz yeterli değildi. Sonuç olarak denebilir ki, Genel Kurul sonucunda değişik bir yönetim gelmedi, gelmesi de beklenemezdi. Ancak, genel kuruldaki sosyalist, ilerici delegelere, Basın-İş Sendikasının DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda gelişmesi, güçlenmesi ve buna uygun bir yönetimin konusunda önümüzdeki dönemde görevlerini hatırlatması bakımından yararlı ve ileri bir adım oldu.

TSİP: Asıl

Baştarafı 1. 1'de

sıkıyönetim ilan etmek niyetinde olduğu ancak demokrasi güçlerinin buna izin vermeyecekleri belirtilerek Demirel'in yakışıksız tabiriyle «burnu sürtecek» olanların, Türkiye'yi bir ABD'ye, bir Brezilya'ya, bir Şili'ye, bir Güney Kore'ye ve benzerlerine çevirmek olduğu ifade edildi.

Başkanlık Kurulu'nun açıklaması şöyledir:

«Temel mallara akıl almaz zamlardan sonra, zaten yoksulluk ve sefaletle pençeleşmekte olan işçilerin, emekçilerin haklı tepkilerini şiddetle bastırmayı hedefleyen Demirel, son günlerde İzmir'de yürütülen işçi kıyımlarıyla işbirlikçi burjuvazinin özlediği faşist dikta provalarını yaptırmaktadır. Tariş işçileri üzerinde estirilen yoğun terör ve yıldırma Demirel'in faşist MHP'yle işbirliğinin ibret verici bir örneğidir.

19 ilde uygulanan sıkıyönetimden sonra İzmir'in sınırlı da olsa demokratik hak ve özgürlüklerin en fazla kullanıldığı yurt köşelerinden birisi olması demokrasi düşmanlarına uzunca bir süreden beri tedirgin etmekteydi. Örtülü MC'nin kurulmasıyla birlikte demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanması hızla gündeme getirilirken çeşitli işyerlerinin faşist komandolara işgal ettirilmesi operasyonları da tezgahlanmaya başlandı. İşte Tariş'in faşistleştirilmesi girişimi, hem demokrasinin başsavunucusu işçilerin sindirilmesini, hem de tahrik edilen olaylar bahane edilerek İzmir'de de sıkıyönetim ilan edilmesini hedeflemektedir. Demokrasiyi rafa kaldırmak isteyenler böylece bir taşla iki kuş vurmak hevesindedirler.

Ne ki işçiler, demokrasiyi savunan güçler, bu gidişe izin vermeyecek ve oyuna gelmeyeceklerdir. Onlar en geniş yığınlar halinde Anayasal ve demokratik haklarına sahip çıkacaklar, Demirel'in şiddet ve sindirme girişimlerine direnecekler, maceracı yöntemlere rağbet etmeden dayanışmalı ve örgütlü mücadeleyi sürdüreceklerdir. İşçiler, emekçiler Demirel'in mahalle kabadayısı edasıyla savurduğu «burun sürttürme» tehditlerine pabuç bırakmayacak olgunluktadırlar. Ve asıl, Demirel'in yakışıksız tabiriyle «burnu sürtecek» olanların Türkiye'yi **bir ABD'ye, bir Brezilya'ya, bir Şili'ye, bir Güney Kore'ye çevirmek isteyenler olduklarını çok iyi bilmektedirler.»**

Katsayı

Baştarafı 1. 1'de

«bütçenin dengesini bozduğu» gerekçesiyle sinirlendiren bir gelişme ortaya çıktı. MSP ve CHP'nin verdiği önergelerle memur maaş katsayısı senatoda (1. derecede) 25'e çıkarıldı. Bunu Millet Meclisi de onaylasa memur maaşları 1555 lira ile 4248 lira arasında artacak. Yapılan büyük zamlar karşısıda en düşük maaş alan memurların gelirlerinde ortaya çıkan 1500 lira artışın ne anlamı var? Hayat bir anda yüzde yüz pahalılanmışken çalışanların yaşam seviyelerini korumaları için gelirlerinin de yüzde yüz artması ve enflasyonun önlenmesi gerekir. Bunun yerine çalışanlara yüzde 30 civarında bir zam yapılmakta ve her ay yüzde 10'luk bir enflasyonun bu zammı tüketmesi ancak üç ay sürmektedir.

Uzun lâfın kısası memurlara öyle bir elma şekeri verilmiştir ki yenmesi bir an bile sürmeyecektir.

Bank-Sen Güneş Sigorta'da referandumu kazandı

Güneş Sigorta emekçileri referandum hakkını hayata geçirdiler. Bir süreden beri Bank-Sen'in örgütlü bulunduğu Güneş Sigorta işyerlerinde sendikayı içerden yıkmaya çabalayan sol görünümlü girişimler, referandum uygulaması sonucunda boşa çıkarıldı ve İl Bank İş'in hesaplarını bozan işçiler Bank-Sen'de kaldılar.

Gerçek Durum

yenin ekonomik ve siyasi tuzaklarına karşı emekçi sınıfların hayati çıkarlarını somut bir programa bağlayabilecek ve onların mücadelesine yön verebilecektir. Demokratik halk muhalefetini böyle bir platformda toplamaksızın, başarılı bir kitle mücadelesinden sözetmek olanağı yoktur.

Hiç kuşku yok ki, Demokratik Platform emekçi halk muhalefetini ülke düzeyinde yürütmek ve yönlendirmek durumundadır. Başta DİSK olmak üzere, tüm ilerici işçi sendikalarının, meslek odalarının ve örgütlerinin, gençlik ve kadın kuruluşlarının, aydınların, sanatçıların, yazarların, bilim adamlarının... kısacası «bir şeyler yapmak istiyen ama 'usulüne göre' yapmak istiyen» anti-faşist herkesin bu Demokratik Platformda aktif yeri vardır, olmalıdır.

Hal böyle iken, demokrasi güçlerinin birliği en yakıcı biçimde kendini duyururken, ayrı baş çekme heves ve eğilimlerinin sürdüğü görülmektedir. Daha da kötü olan «Demokratik Platform»da vazgeçilmez bir yeri olan DİSK yönetiminin böylesi eğilimler göstermesidir. Demokrasi mücadelesindeki yeri ve işlevi defalarca belirtilmiş, sosyalist siyasal güçler tarafından bu yerini doldurmaya bir çok kez çağrılmış olan DİSK yönetimi, anlaşılmaz bir tutumla bu çağrıları duymazlıktan gelmeye devam etmiştir. DİSK yönetimi kendine düşen görevlerin savsaklanması ve yokuşa sürülmesinden başka bir anlama gelmiyen «ayrı baş çekme» düşüncesini sürdürmeye, devam ettikçe emekçi halk muhalefetini çok önemli bir araçtan yoksun bırakmış olacaktır.

DİSK yönetimi bu olumsuzluğunu sürdürmekle kalmıyor, sosyalist hareketi kendi tutumunun yol açtığı olumsuzluklardan sorumlu tutma yanlışına düşüyor. Baştürk DİSK'in 14. kuruluş yıldönümü toplantısında şunları söylüyordu: «...sosyalist parti ve siyasetlere sesleniyorum. Siyaset olmanın, siyasal parti olmanın asgari gereği olan içinde bulunduğumuz durumda somut siyasal hedefleri kitlelere ulaştırma görevini gereğince yapabiliyor musunuz? İşçi sınıfının bu siyasal hedefler doğrultusunda yönlendirilmesini yapabiliyor musunuz?»

DİSK yönetimine düşen görev, bir olumsuzluktan yola çıkarak yeni olumsuzluklara düşmek değildir. «Somut siyasal hedeflerin kitlelere ulaştırılamamış» olması DİSK yönetimine ayrı baş çekme hakkını değil, gösterien bu hedefleri kitlesiyle birlikte görmek ve kavramak görevini verir. Aksi tutum, DİSK'i işlevsiz bırakmaya, onu demokrasi mücadelesinin öteki dinamiklerinden uzaklaştırmaya ve burjuvazinin karşısında güçsüz bırakmaya hizmet eder. Bunlardan da öte, demokrasi mücadelesini zayıf düşürür.

Ortak Çağrı, sosyalist hareketimizin tesbit ettiği ve emekçi katmanlarda yaygın kabul gören Demokratik Birlik hedefine işaret etmiştir. Demokrasiden yana tüm kişi ve kuruluşların— başka DİSK olmak üzere— bu platformun oluşturulmasına omuz vermesi, içinde yer alması kaçınılmaz bir görevdir. Bu kapsamıyla Demokratik Birlik, siyasal önderliği olan ve aynı zamanda siyasal iktidar hedefini gözeten bir geniş cephe mücadelesinin oluşmasına ivme kazandıracaktır. DİSK, olanca etkinliği ve ağırlığıyla Demokratik Platform'un hayata geçirilmesi çabalarına katılmalı, en önde yer almalıdır.

Seyitgazi'deki jandarma baskını kınandı

Seyitgazi ve Doğançayır köyü jandarma baskını yerel demokratik kuruluşların ortak açıklamasıyla kınanarak, baskılara göğüs gerebilmenin merkezî iş ve eylem birliğinin hayata geçirilmesiyle mümkün olacağı vurgulandı

Faşizme, emperyalizme, tekellere ve şovenizme karşı güç ve eylem birliği yaratılmasının hayatî önem taşıdığı belirtilen ve yedi demokratik kuruluşun yaptığı ortak açıklamada, özetle şu görüşlere yer verildi:

«Ülkemizi ABD'nin jandarması yapmak istiyen tekelci sermaye, tüm güçleri ile saldırıyor. Bu saldırılar Seyitgazi ve Doğançayır Köyünde de yaşandı.

Kahraman Maraş olaylarını protesto eden 7 öğretmenin yanısıra, 6 öğrenci okuldan uzaklaştırıldı. TÖB-DER ve Seyitgazi Halkevi kapatıldı. Halkevi üyelerine karakolda işkence yapıldı.

Şimdiye kadar hiçbir olayın olmadığı Seyitgazi'nin Doğançayır Köyüne karakol kurulmak istendi. Nedeni ise açıktı: köy halkının hemen hepsi ilerici, devrimciydi. Köydeki Kalkınma Kooperatifı binasına jandarma karakolu yerleştirilmek istendi. Kooperatif yöneticileri ve köy halkı buna karşı çıktı. Jandarma halka saldırdı. Halkın kararlı direnişi karşısında, jandarma geri çekilmek zorunda kaldı. Ancak Eskişehir ve çevre illerden getirilen 150 civarındaki jandarma birliği köyü sardı. Halka hakaret edildi, dayak atıldı, dipçiklendi. 39 kişi göz altına alındı. Karakolda özellikle TÖB-DER'li öğretmenler 2 gün soğuk hücrede bekletildi. Ekmek bile verilmek istenmedi.

Şimdi demokratik kitle örgütleri olarak soruyoruz: Maraş halkının katilleri serbest gezerken, olayı protesto eden halkımızın üzerindeki baskıların anlamı nedir? Bulunmayan mazotun, gazın, çayın, şekerin stokçuları biz miyiz? Halkımızın lokmasına el uzatan zamcılar biz miyiz?

Bölgemizde MHP ve ÜGD'li faşistlerin yapamadığı zulüm devlet güçlerine yaptırılmak isteniyor.

Ancak hakim sınıflar şunu iyi bilmelidir ki, yapılan tüm baskılar halkın haklı mücadelesini engelleyemeyecektir.

— Yaşasın halkın faşist baskı ve teröre karşı sarsılmaz direnci.

Gürüz grevcileri kazanmaya azimli

Dışarda bıçak gibi keskin bir soğuk... Son Demirel zamanlarından sonra belleri iki büklüm olmuş insanlar sağa sola koşturup dururlarken, sendika tanımaz İzzet Gürüz'e ait, Gürüz Un Fabrikasının grevci işçileriyle, grev çadırındaki sobanın başında konuşuyoruz.

Sormamıza gerek kalmadan, daha çadıra girer girmez başladılar, sorunlarını dile getiriyorlar ve çözümlerini de belirtiyorlar. Mesela, sendikal mücadelesinden dolayı işten çıkarılan iş yeri temsilcisi Mehmet Aydın şunları söylüyor:

«Bugün dünyada ve Türkiye'de olanları yakından izliyoruz. Türkiye'de burjuvazi son derece tehlikeli bir oyun oynuyor. Bu oyunların bozulması ise ancak demokrasi güçlerinin birlikteliğiyle aşılabilecektir. Fabrikadaki grevimiz tüm Türkiye'de işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın gelişen mücadelesinin bir parçasıdır. Grevimiz bugün 78. gününü doldurdu. Ancak daha nice 78 günler dolsa da haklarımızı milim milim alana kadar direnmeye devam edeceğiz.

EMİN KARAKUŞ — Patronun yapmaktan çekinmediği kötülüklere karşı mücadeleden ve birbirimize dayanmaktan başka çıkar yolumuz olmadığını bu grev sırasında iyice öğrenmiş bulunuyoruz.

Emin Karakuş fabrikanın bekçisi ve evi de fabrikanın içinde. Grevi desteklediği için, patron elektrik ve suyunu kestirmiş. Böylece açlığın yanısıra susuzluğa da mahkum etmiş...

ÖMER AYHAN — Bu grev sırasında işverenin neleri neden yaptığını da öğrendik. Mesela daha önce 18 yıl yanında çalışan bir işçinin sadece 80 günlük sigorta primini ödemesinin sebebini artık biliyoruz.

MEHMET KUMAÇAR — Patron, Bölge Çalışma Müdürlüğüne müracaat ederek içerde bulunan buğdayların işlenmesini, ondan sonra greve devam edilmesini istemiş. Ama bu kurnazlık sökmeyecek ve hiç kimse grevimizi kıramayacaktır.

ALİ GÖNÜL — Patron müracaatında, bizim kursiyer işçi olduğumuzu, deneme aşamasında bulunduğumuzu ve grev yapamayacağımızı bildirmiş. Sormak gerek, acaba kursiyerlik kaç yıl sürer? Kimi kandıracaklarını sanıyorlar?

ABUZER AYTUR — Hiç bir oyun sökmeyecek. Kendimize, sendikamıza ve bize dayanışmalarını ileten emekçilere güveniyoruz. İşveren daha önce grev kararımızdan sonra 12 kişi ile alıp grev oylaması yaptırmak istedi, ama bu oyun da sökmedi.

OSMAN KURT — Dün gece İzmir TARİŞ işçilerinin direnişini izledim. Bugüne kadar bu kadar güçlü olduğumuzu gerçekten bilmiyordum. Bu güç, tüm işçilerin gücü bir araya geldiği zaman çok daha büyük başarılar elde edeceğiz.

Dışarda zehir gibi bir soğuk var. Ama, DİSK/GIDA-İŞ'in bu yiğit işçilerinin mücadele azimleri, geçen 78 güne rağmen dipdiri ve sımsıcak.

Hepside inanç yüklü ve bu inançla başaracaklarının bilincindeler.

Fahri Eryılmaz

Gerçek Konuşalım

REMZİ ÇIĞ

Aynılar Aynılarla

Saflar netleşiyor. Birbiriyle alıp veremediği olanlar, alıp verilemiyen şey, her gün biraz daha ortaya çıkıyor.

«Ayni vatanın evlâdıyız, nedir birbirimizden alıp veremediğimiz?» diye hayıflananlar, düne kadar mitingleri, grevleri ciddi bir tedirginlikle izleyenler de şimdi şöyle soruyor: «Ekmeğimizden elimizde son kalanı, kırpılan temel hak ve özgürlüklerimizi savunabilmek nasıl mümkün?»

Demirel, düpedüz meydan okuyor ve parababalarını darboğazdan düze çıkarmak için zam yaptıklarını, paranın değerini IMF'nin ve yerli tekellerin direktifleri doğrultusunda düşürdüklerini kabulleniyor. Zam yapmasak bütçedeki açığı kapatamazdık, gemi batardı diyor ve geminin su olan gediklerini işçilerin, emekçilerin elleriyle kapatmayı tasarlıyor.

Tekelci sermayenin, parababalarının resmen hükümet danışmanlığı da yapan sözcüleri ne diyor? Çok iyi oldu, mükemmel olan yapıldı, hep de böyle yapılmalı diyor. Sonra Avrupa'lara, Amerika'lara gidip, işte ne dediyseniz yaptık, Allah rızası için biraz kredi, fabrikalarımızda bacalarımız tütmez oldu diye yalvar yakar oluyorlar ve gelip Batı'nın teşekkürlerini iletiyorlar arsızca. Öyle diyormuş emperyalistler, işçinizi, halkınızı ne güzel soyup soğana çeviriyorsunuz! Sizde bu maharet oldukça sırtımızı çevirmeyiz, sıcak kucağımıza oturturuz sizleri, diyorlarmış.

Saflar netleşiyor. Soygun düzeninin yerli ve yabancı ortakları, halkı iliklerine dek sızdırmak için hiçbir şeyi esirgemiyorlar. Sıkı ve sımsıkı yönetimden, açlığa ve işkenceye kadar hiç bir şeyi eksik etmiyorlar halkın iki büklüm sırtından.

Ayrılan safların bir yanında onlar var: Emperyalistler, yerli parababaları ve onların gerici-faşist siyasi örgütleri. Beride işçiler, emekçiler, tüm halk var! İşçi sınıfının siyasi güçleri ve tüm demokratik güçler var!

İşçi sınıfı ve emekçiler, son zamlardan sonra kapitalist düzenin yükü çekilmez oldu. diyorlar. Parababaları, önemli olan biziz, bu düzendir, rejim kurtulmalıdır diyor ve siyasi sözcülerini de öyle konuşturuyorlar.

İşçi sınıfı ve emekçiler, varolan haklarımızı savunacak, koruyacak, yenilerini kazanacağız diye haykırıyor! Parababaları elinizdeki bile size çok, söküp alacağız ellerinizden birer birer diyorlar!

İşçi sınıfı ve emekçiler, TARİŞ'te, TEKEL'de, ANTBİRLİK'te ve giderek tüm Türkiye'de iş, ekmek ve hürriyet kavgası veriyor! Parababaları ve onların gözdeleri, «burunlarını sürtmezsek namerdiz» diyor ve topyekûn saldırıyor!

Ve işçi sınıfı, «burunları sürtecek olanlar faşizm özlemcileridir» diye karşı koyuyor.

Saflar ayrılıyor: Aynılar aynılarla yanyana, ayrılara karşı dişe diş bir mücadelenin arifesindeler.

Antbirlik işçilerinin kararlı direnişi sürüyor

- **Antalya'da direnişteki işçileri destekleme amacıyla yapılan mitinge 20 bin ilerici katıldı.**
- **İşçiler toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmasını, faşistlerin atılmasını, yasadışı uygulamaların durdurulmasını istiyorlar.**

Antbirlik'te yeni MC ortaklığı tarafından bir ay kadar önce tayin edilen Genel Müdürün giriştiği kıyım ve baskılar nedeniyle başlayan direniş sürüyor.

Antbirlik'te baskıların artmasının ardından 17 silahlı faşistin Genel Müdürü «korumak» üzere işe alınması ve aynı gün işletmelerde müdür ve yönetici düzeyindeki kişilerin görevlerinden alınarak iş akitlerinin feshedilmesi üzerine işçiler direnişe geçti. Genel Müdürlük binasında Sosyal-İş üyesi işçilerin başlattıkları direniş, Antbirlik'e bağlı Yağ Kombinası'nda Gıda-İş ve Çırçırlar ile İplik Fabrikasında Tekstil üyesi işçiler tarafından desteklenerek bu işletmelerdeki işçiler de direnişe geçtiler.

Genel Müdürlük binasındaki direnişin kırılması için yapılan saldırılara karşı bina içinde direnen işçiler, dışarıdan diğer işkollarında çalışan işçiler tarafından desteklendiler. Çatışmalar ve bina içerisine sis bombası atılmasından sonra binaya giren polis 170 işçiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar sorgu sonrası serbest bırakıldılar. Bu arada işçilerin üyesi bulundukları Sosyal-İş, Gıda-İş ve Tekstil yöneticileri taleplerini resmi makamlara iletti ve Genel Müdürlük binası önünde üç sendikanın genel başkanlarının katıldığı bir basın toplantısı yapıldı.

Direnişle ilgili olarak Antalya'da tüm işkollarındaki işçilerin, siyasal olan ve olmayan devrimci, ilerici, demokrat örgütlerin katıldığı miting de yapıldı. Miting öncesinde polis izinli afiş yapan 100'den fazla kişiyi keyfi olarak gözaltına aldı. Tüm baskılara rağmen mitingin çalışmaları başarıyla yürütüldü. 20 binden fazla insanın katıldığı miting geniş halk kitleleri tarafından ilgiyle izlendi ve desteklendi. Mitingte konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk konuşmasında Antalya'da direnen işçilerin yalnız olmadığını vurguladı.

Genel Müdürlük binasının boşaltılmasından sonra da direniş gazetemiz baskıya girdiği sırada sürüyordu. İşçiler toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmasını faşistlerin atılmasını, sürgünlerin ve iş akitlerinin feshinin durdurulmasını, direniş dolayısıyla ücret kesme ve işten atma uygulamalarının olmamasını talep ediyorlar.

Tek-Ges-İş ve TMMOB: «Hükümet halkı açlığa mahkum etti»

DİSK'e bağlı TEK-GES-İŞ Sendikası Örgütlenme Dairesi Başkanı Mehmet Yıldırım ve TMMOB Koordinasyon Kurulu Sekreteri Nurullah Timur, 3. MC'nin son zam uygulaması ve anti-demokratik baskıları konusunda basına ortak açıklamada bulundular. Tekelci burjuvazinin ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımının giderek derinleştiği vurgulanan açıklamada, sömürü baskı ve şoven uygulamalara hız verildiği belirtilerek, özetle şöyle denildi:

«Tekelci sermayenin iktidarını daha sağlamlaştırmak ve pekiştirmek için 3. MC hükümeti devlet kadrolarını faşistleştirme operasyonlarını hızlandırmıştır. Binlerce işçi-teknik eleman ve eğitim emekçisi kıyıma uğratılmaktadır. İlerici basına sansür konulmaktadır. Sendika yöneticileri sudan bahanelerle tutuklanmaktadır. Bunalımlar karşısında kitlelerin örgütlenme çalışmalarını engellemek için baskı yasalarını çıkarmaktadır.

Son zamanlarda işçiler ve emekçiler üzerindeki baskılar had safhaya ulaştı. İzmir'de TARİŞ işçilerine, Antalya'da ANTBİRLİK işçilerine, İstanbul'da Tekel işçilerine karşı yapılan saldırı ve baskılar bunların birer örneğidir.

Yine enerji işkolunda örgütlenme çalışmalarını sürdüren DİSK'e bağımlı TEKGES-İŞ Sendikasına ve üyesi işçilere yapılan baskılar bütün hızıyla devam ediyor. Sivas DSİ 15. Bölge Müdürlüğü, Adana DSİ 6. Bölge Müdürlüğünde yapılan sendikal örgütlenme çalışmalarında hükümetin atadığı bölge müdürleri açıkça sendikal mücadelede taraf tutmakta ve TÜRK-İŞ'e bağlı TES-İŞ sendikası tarafından yönetilmektedir.

Diyarbakır DSİ'de TEKGES-İŞ Sendikasının sendikal çalışmaları bahane edilerek teknik elemanlar kıyıma uğratılmak istenmektedir. DSİ-TMMOB işyeri temsilcisi, 101 ve 102. Şube baş mühendislerinin görevden alınması ve TCK Diyarbakır 9. Bölge mühendislerinden İnşaat Mühendisleri Odası Diyarbakır Şubesi Başkanı Nurettin Kızılkan, şube eski başkanı ve yönetim kurulu üyesi M. Beşir Yılmaz, TMMOB işyeri temsilcisi Kenan Atmanoğlu kıyıma uğratılmışlardır. TCK Elazığ 8. Bölge de teknik eleman ve işçi kıyımı hızlı bir şekilde sürdürülmektedir.

Biz Diyarbakır TEKGES-İŞ Sendikası ve TMMOB Koordinasyon kurulu olarak, bu ekonomik bunalım ve anti demokratik baskılara karşı olduğumuzu tüm emekçi halkımıza duyururuz. Ayrıca Sivas DSİ 19. Bölge ve Adana 6. Bölge müdürlüğündeki toplu işten çıkarılma ve kıyımlarını kınar, dayanışmamızı iletiriz. DİSK'in almış olduğu kararları emekçi halkımızın çıkarları doğrultusunda hayata geçireceğimizi ve yanında olacağımızı duyururuz.

YAŞASIN İŞÇİ-TEKNİK ELEMAN DAYANIŞMASI...»

Diyarbakır TÖB-DER Lokaline saldırı

Köpeğe sormuşlar. «Neden durmadan havlıyorsun» diye. Dişlerini gıcırdatmış ve, «korkutuyorum» diye hırlamış. «Peki neden kuyruğun bacaklarının arasında öyleyse?» Köpek sağa sola bakınmış, acıklı bir sesle; «aman kimse duymasın, çok korkuyorum» demiş.

İşte burjuvazi bu korkunun verdiği hırçınlıkla saldırıyor. Ekonomik, demokratik ve mesleki kitle örgütlerini kapatıyor, mazlum ulusun ulusal demokratik taleplerini kanla boğmaya, emekçi halkın siyasi muhalefetini bastırmaya çalışıyor. Kâğıt darlığının sebebini TÖB-DER'e bağlayacak kadar aptallaşan burjuvazi, açlığa mahkûm ettiği halkın, boş midelerinden yükselen gurultuları copla bastırmaya çalışıyor..

Kapatılan TÖB-DER Diyarbakır lokali bir gece «meçhul kişiler»in saldırısına uğradı. Perdeler yırtıldı; masalar, sandalyeler, meşrubat buz dolapları kırıldı; yönetim kurulu odası, çelik dolaplar tahrip edildi; klasörler, dernek defterleri parçalandı; camlar yere indirildi, lokalin ortasına pislendi ve bir adet daktilo çalındı.

Şimdi olaya bazıları hırsızlık adını verecektir. Ama bu kimseyi inandırmaya yetmeyecektir. Çünkü hırsız yükte hafif, pahada ağır şeyleri aldıktan sonra saatlerce uğraşıp ortalığı birbirine katmaz. Hele hele lokalin ortasına pislemeye kalkmaz ve sadece daktiloyu alıp gitmez. En azından göz önündeki telefon için de bir iyilik düşünürdü. Ayrıca hırsız sürekli gözetim altında tutulan bir yeri soymaya kalkışmayacak kadar akıllı olsa gerek!

Emekçi Diyarbakır halkı, bunun bir provakasyon olduğunu ve baskıların daha da ağırlaştırılmasına yönelik olduğunu çok iyi bilmektedir.

Kılıçoğlu Kiremit'te Yetki Keramik-İş'in

Eskişehir'de kurulu bulunan Kılıçoğlu Kiremit fabrikasında aylar önce başlayan yetki uyuşmazlığı, İş Mahkemesinin irade beyanı kararı vermesine karşın bir türlü gerçekleştirilememişti. Faşistlerin bütün baskı ve saldırılarına rağmen Keramik-İş saflarında yer alan işçiler, 8 Şubat günü yapılan irade beyanıyla da kararlılıklarını bir kez daha kanıtladılar.

Faşistlerin bütün engellemelerine karşın yapılan irade beyanı uygulaması sonunda Keramik-İş 465 oy alırken, Faşist MİSK'e bağlı Çimser-İş ise ancak 24 oy alabildi.

Kılıçoğlu Kiremit İşçileri Sendikaları Keramik-İş'in saflarında çok daha iyi bir toplu sözleşme yapmanın hazırlıklarını başlatmışlardır.

Kocaeli'de demokrasi güçleri yığınsal eylem öneriyor

Aralarında TSİP, TİP, BD ile birlikte, Maden-İş, Banksen, Petkim, Hürcam-İş, Limter-İş'in bulunduğu 14 sendika temsilcisi, SGB, Genç Öncü, İGD, CHP Gençlik Kolları, TÖB-DER, Köy-Koop, Halkevi, DKB, İKD'nin yanısıra 22 Kuruluş Şube ve temsilcilerinin bulunduğu örgütler biraraya gelerek DİSK 5. Bölge Temsilciliğine yazılı ortak öneri götürdüler. Öneride, Türkiye çapında tırmandırılan faşist saldırı ve anti-demokratik baskılara karşı yığınsal mücadelenin gereği vurgulandı ve özetle şöyle denildi:

«İçinde bulunduğumuz günlerde Tekelci sermaye başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi halkımıza amansızca saldırıyor. Bir yandan ülkemizin dört bir yanında faşist terör tırmandırılırken, öte yandan iktidar kanalıyla baskı yasaları dayatılarak siyasal gericilik azdırılmak, faşizmin ön koşulları yaratılmak isteniyor. Bunun en somut örnekleri geçtiğimiz günlerde İzmir Tariş, Antalya Antbirlik ve İstanbul Tekel işyerlerinde gerici iktidarın işçi kıyımı ve faşist kadrolaşmaya yönelik saldırılarında somutlaşmıştır.

Siyasal gericiliğin ülkemizde tırmandırılışı faşist provakasyon zincirinin bir halkası da Bölgemizde kendisini hissettirmektedir. Çünkü, Bölgemiz sanayi proleteryasının yoğun olduğu bölgelerden birisi olup, sınıf mücadelesinde köprü başı işlemi görmektedir. Tekelci sermaye işte bu noktadan hareketle Bölgemiz demokrasi güçlerini ve özellikle işçi sınıfımızın sendikalarını kendisine hedef seçmiştir.

Genel-İş Sendikamızın üyeleri toplu kıyıma uğratılmakta, İzmit Belediyesindeki yetki mücadelesi engellenmeye çalışılmakta ve faşist kadroların Belediye'ye doldurulması vasıtasıyla sendikamız sözleşme yapamaz duruma getirilmek istenmektedir. Ayrıca, İzmit Belediyesi, Bölgemiz Demokrasi güçlerine saldırı organı olarak kullanılmak istenmektedir.

Yine İzmit yerel yönetimi YSE işçilerini topluca kıyıma uğratmakta ve yerlerine faşist kadrolarını doldurmaktadır. Sınıf ve kitle Sendikal hareketimizin Tersane işkolundaki tek sendikası ASTER-İŞ sendikamız keyfi gerekçelerle, yetki dönemi içersinde kapatılmış, çalışamaz hale getirilmek istenmiştir.

Bölgemizde gelişen olayların Ülkemiz genelikle diyalektik bütünselliğinden hareketle Partiler, Sendikalar ve Demokratik kitle örgütleri olarak, Ülkemizde oynanmak istenen oyunlara karşı Bölgemizde de yığınsal bir çıkışın gerekliliği kanısındayız.

DİSK'in öncülüğünde, Ören kararları çerçevesinde, İzmir, Antalya ve diğer illerde olduğu gibi Kocaeli ilimizde de ivedilikle ve ısrarla bir miting ve yürüyüşün örgütlenmesini öneriyor, böyle bir örgütlenmede üzerimize düşen görevi tüm sorumlulukla yükleneceğimizi bildiriyoruz.»

TSİP İnegöl ilçe binası basıldı

Son günlerde Bursa'da ve ilçelerinde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne karşı baskılar arttı. İnegöl Parti binasının kapıları kırılarak basıldı, evraklarına kolluk kuvvetlerince elkonuldu. Diğer ilçelerde ve Bursa'da bildiri dağıtan parti üyeleri, halkın gözü önünde üstleri aranıp, emniyete götürüldüler.

Bu yasa-kanun tanımaz emniyet kuvvetlerinin demokrasi güçlerine ve son günlerde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne uygulanan baskıları, Bursa İl Örgütü bir basın bildirisiyle kınadı.

«Ülkemizi bir kan gölü haline getiren Faşist Milliyetçi Hareketin ve onun destekçisi Adalet Partisinin yalan, demagojiye dayalı icraatının sonucunu tüm halkımız yakından görmüştür. Her geçen gün geçim sıkıntısı artan halka elbette ki bu zamları kabul ettirmek için baskı, zulüm yapmak gerektiğini iyi bilen Adalet Partisi halkı sindirmek için ne gerekirse yapıyor.

Tekelci sermayenin vurucu gücü faşist MHP'ye güç veriyor. Halkın uyanması, aydınlanması için insanlık dışı uygulamaları sergileyen ilericilere, demokratlara, sosyalistlere amansızca, hayasızca saldırıya geçmiş bulunuyor. İşte İzmir'de, Tariş İşyerinde, işçi sınıfına tertipler düzenliyorlar. Buralara MHP militanlarını yerleştirmek isteyen AP, yeni modellerin peşinde olduğunu açıkça söylemektedir.

Tüm bu baskı ve zulümlerle halkımıza dayatılmak istenen oyunu bozmak için Partimizin ilericilere, demokratlara yaptığı birlik çağrısı ve halka dayatılan zamlar karşısındaki somut görevleri göstermesi, Tekelci Kapitalistleri korkutmaktadır. Halk içinde gitgide yaygınlaşan ve artan hoşnutsuzluktan çekiniyorlar. Halkın haklı taleplerini bastırmak, halkın çıkarları için verilen mücadeleyi zorbalıkla önlemek için yeni yeni tertipler içine giriyorlar.

Adalet Partisi bütün gericilerle ve faşistlerle işbirliği halinde şiddetli bir baskı rejimi kurmaya uğraşıyor. Memurların, öğretmenlerin, teknik elamanların örgütleri kapatılıyor. Anti-demokratik yasalar çıkarıyor. Tüm bunları sergileyen partimize, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne saldırıyor. Yöneticileriyle, kolluk kuvvetleriyle İnegöl'de Parti binasının kapısını kırıyor. Evraklarını götürüyor. İznik'te, Mudanya'da parti bildirisini dağıtan üyelerimizi engelliyor. Son olarak Bursa'da partimizin bildirisini dağıtan üyelerimize kolluk kuvvetleri halkın gözü önünde arama yapıyor, üç parti üyesi emniyete götürülüyor. Kolluk kuvvetleri tarafından hakaret ediliyor.»

Açıklamada, faşist baskıların işçi sınıfını, emekçi halkı, demokrasi mücadelesinden alıkoyamıyacağı, işçi sınıfı sosyalistlerinin daha da çelikleşerek mücadeleyi sürdüreceği belirtildi.

kıssadan hisse!.. — **H.ELSAN**

